

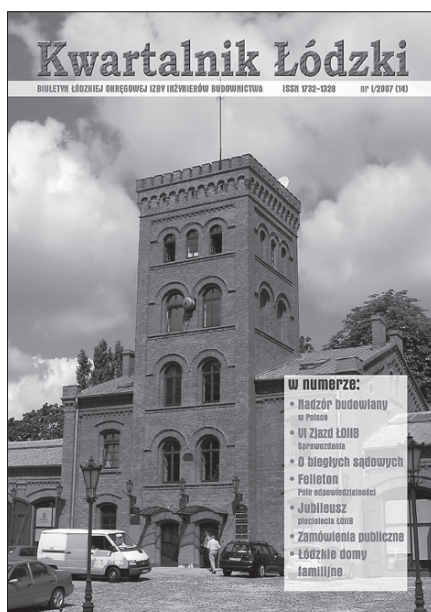
**Szanowne Koleżanki,
Szanowni Koledzy,**

Stało się już tradycją, że pierwszy w nowym roku numer „Kwartalnika Łódzkiego” przygotowywany jest pod kątem kolejnego zjazdu Izby, tak, że obok sprawozdań z całorocznej działalności poszczególnych organów ŁOIIB zawiera również stosunkowo wiele innych materiałów, które mogą okazać się przydatne delegatom. Tak zresztą być powinno, jako że – zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy samorządowej – okręgowy zjazd jest najwyższym organem naszej Izby i regularnie raz w roku podejmuje kluczowe decyzje rzutujące na całokształt jej działalności.

A chyba nie trzeba już nikogo przekonywać, że jest to działalność dla naszego środowiska bardzo ważna. Sądzę, że nie okaże się nadmiernym optymistą, jeśli założę, iż obecnie osoby niezadowolone z faktu powstania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa należą do zdecydowanej mniejszości. Bo prawdę powiedziawszy, nie mają żadnych mocnych kontrargumentów.

Największa kość niezgody – składki członkowskie w kwocie 30 zł miesięcznie – są przecież najniższe ze składek płaconych w pozostałych 14 samorządach zawodowych działających w Polsce. A przede wszystkim pieniądze te nie są przejadane, lecz – przynajmniej w naszej Izbie – rozważnie i rozsądnie inwestowane.

Najważniejszy – moim zdaniem – jest fakt, iż w naszym dotychczas dość zatamowanym środowisku powstała nowa jakość – organizacja o nieosiągalnych dotąd możliwościach, które wynikają zarówno z jej potencjału ludzkiego, jak i materialnego. A to, w jakim stopniu wykorzystamy te możliwości, zależy w dużej mierze od decyzji podejmowanych

mowanych podczas dorocznych zjazdów przez delegatów reprezentujących wszystkich członków ŁOIIB.

W tym miejscu chciałbym przypomnieć, że w okresie od 3 października 2005 r. do 4 listopada 2005 r., podczas zebrań, jakie odbyły się w 9 obwodach wyborczych, wybranych zostało 156 delegatów, którzy funkcję tę będą pełnili przez całe 4 lata. Warto również wiedzieć, że ponad połowa delegatów (80 spośród 156) pełni tę ważną funkcję po raz pierwszy.

Kieruję zatem do Państwa serdeczne pozdrowienia oraz życzenia autentycznie owocnych obrad, a także proponuję, abyśmy podczas VI Zjazdu naszej Izby przeprowadzili dyskusję nad wyborem najlepszych dróg prowadzących do bardzo ważnego celu, jakim jest podniesienie prestiżu zawodu inżyniera budownictwa.

*Andrzej B. Nowakowski
Przewodniczący Rady
ŁOIIB*

Wydawca: Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, 91-425 Łódź, ul. Północna 39, tel. (042) 632 97 39, fax (042) 630 56 39, www.lod.piib.org.pl, e-mail: lod@piib.org.pl. **Redaktor naczelny:** Renata Włostowska. **Projekt graficzny i przygotowanie do druku:** Janusz Kaczorowski. **Nakład:** 7000 egzemplarzy. **Data zamknięcia numeru:** 17 stycznia 2007 r. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiacji publikowanych tekstów. Uprzejmie informujemy, iż nie zwracamy materiałów niezamówionych. Przedruki i wykorzystanie opublikowanych materiałów może odbywać się wyłącznie za zgodą redakcji. **Na okładce:** Budynek Straży Pożarnej z 1878 r. przy ul. Tymienieckiego 30 (fot. Emil Nowak).

Spis treści

Słowo wstępne	1
Aktualności	2
Nadzór budowlany w Polsce	
Wywiad z dr. inż. M. Naglewskim	5
VI Zjazd ŁOIIB	7
Andrzej B. Nowakowski	
Sprawozdanie z działalności Rady	
ŁOIIB w 2006 r.	7
Wacław Sawicki	
Sprawozdanie z działalności Komisji	
Kwalifikacyjnej ŁOIIB w 2006 r.	13
Grzegorz Rakowski	
Sprawozdanie z działalności Sądu	
Dyscyplinarnego ŁOIIB w 2006 r.	14
Krzysztof Kopacz	
Sprawozdanie z działalności	
Rzeczników Odpowiedzialności	
Zawodowej ŁOIIB w 2006 r.	15
Nasza Izba w statystyce	19
W największym skrócie	
Andrzej Bratkowski	
Pole odpowiedzialności	20
Jubileusz pięciolecia naszej Izby	21
Prenumerata czasopism	
naukowo-technicznych	21
Andrzej B. Nowakowski	
Pięćdziesięciolecie Wydziału	22
Silva rerum.	23
Czytając ustawę	
Andrzej B. Nowakowski	
O biegłych sądowych słów kilka.	24
Piotr Filipowicz	
Biegły sądowy a samorząd	25
Awanse naszych kolegów	25
Andrzej B. Nowakowski	
Spotkanie opłatkowe AD 2006	26
Zamówienia publiczne	
Andrzej Borowicz	
Jak kalkulować cenę budowlaną	
w zamówieniach publicznych?	27
Kącik architektów	
Marek Diehl	
O współpracy przy projektowaniu.	30
Jarosław Przybysz	
Prawo autorskie. Zagadnienia	
wybrane cz. II.	31
Nasza Mała Ojczyzna	
Ryszard Bonisławski	
Łódzkie domy rodzinne.	32
Emil Nowak	
Nowa witryna internetowa ŁOIIB	34
Z żałobnej karty	34
Szkolenia	35
Informacje o składkach	36

Aktualności

• **8 listopada 2006 r.** odbyło się 5. posiedzenie Prezydium Rady Izby, podczas którego m.in.:

- przeanalizowano wykonanie budżetu za 9 miesięcy 2006 r.,
- przyznano 3 bezzwrotne zapomogi,
- przedyskutowano, a następnie przyjęto kryteria opiniowania kandydatów na biegłych sądowych (jako podstawowe kryterium ustalono posiadanie przez kandydata uprawnień budowlanych bez ograniczeń zarówno do projektowania jak i do kierowania robotami budowlanymi),
- omówiono problematykę kursów organizowanych przez Izbę,
- dokonano przeglądu postulatów, jakie należałoby zgłosić podczas Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu PIIB,
- omówiono przygotowania do jubileuszu pięćciolecia ŁOIIB,
- przedyskutowano bieżące problemy remontowo-inwestycyjne,
- przyjęto uchwałę w sprawie zmiany Regulaminu działalności samopomocowej w ŁOIIB,
- podjęto decyzje organizacyjne w związku z przygotowaniem do VI Zjazdu ŁOIIB oraz w sprawach członkowskich,
- przyjęto uchwałę w sprawie powołania dr. inż. Jana Kozickiego na funkcję peł-

nomocnika Rady ŁOIIB do spraw programów kształcenia na Politechnice Łódzkiej.

- **10 listopada 2006 r.** obchodził jubileusz siedemdziesięciolecia urodzin dr inż. Andrzej Bratkowski, obecnie Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, minister gospodarki przestrzennej i budownictwa w latach 1992-1993, osobistość zasłużona i powszechnie znana w środowisku kadry technicznej budownictwa, stały współpracownik „Kwartalnika Łódzkiego”.
- **15 listopada 2006 r.** wizytowała naszą Izbę pani Barbara Skorys z Wrocławia – członek Krajowej Komisji Rewizyjnej PIIB.
- Tego samego dnia, podczas uroczystego posiedzenia, Senat Politechniki Łódzkiej nadał godność doktora honoris causa profesorowi Tadeuszowi Godyckiemu-Ćwirko, który w latach 1963-1985 pracował na Wydziale Budownictwa i Architektury PŁ.
- **16 listopada 2006 r.** o godz. 11.00 w audytorium B-11 odbyło się otwarte posiedzenie Rady Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska jako uroczystość podsumowująca tegoroczne obchody jubileuszu pięćdziesięciolecia Wydziału.
- **29 listopada 2006 r.** w siedzibie Izby w godzinach od 9.00 do 15.00 odbyło się szkole-

nie dotyczące problemów związanych z ochroną przed niszcącym działaniem korozji kominów przemysłowych i chłodni kominowych wraz z przeglądem metod napraw obiektów uszkodzonych. Szkolenie przeprowadził dr inż. Jerzy Karyś, a wzięło w nim udział zaledwie 8 osób!

• **1 grudnia 2006 r.** o godz. 10.00 po raz pierwszy w siedzibie naszej Izby odbył się pisemny egzamin na uprawnienia budowlane, do którego przystąpiły 122 spośród 135 osób, które złożyły stosowne wnioski. W ten sposób rozpoczęła się jesieńna sesja egzaminacyjna.

• **6 grudnia 2006 r.** odbyło się trzecie w bieżącej kadencji posiedzenie Rady ŁOIIB, podczas którego m.in.:

- Przewodniczący Rady oficjalnie pogratulował koledze Artemowi Czkwianiancowi uzyskania tytułu profesora, przekazując mu pamiątkowy adres oraz wręczył 5 cegiełek kolegom, którzy dokonali wpłat na sztandar Izby,
- dr inż. Jacek Szer – wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego – przedstawił działalność organów nadzoru budowlanego na terenie Łodzi i województwa łódzkiego ze szczególnym uwzględnieniem współpracy z samorządem zawodowym inżynierów budownictwa. W dyskusji, jaka wywiązała się po tym wystąpieniu, członkowie Rady ŁOIIB poruszyli szereg kwestii istotnych dla osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie,
- omówiono stan przygotowań do Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu PIIB,
- wysłuchano informacji przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego Jubileuszu Pięćciolecia ŁOIIB,
- zatwierdzono uchwały Prezydium Rady podjęte podczas posiedzeń w dniach 4 października oraz 8 listopada br.,
- postanowiono zwołać 31 marca 2007 r. VI Zjazd ŁOIIB jako zjazd sprawozdawczy,
- powiększono skład Prezydium Rady do 12 osób,
- przyjęto uchwałę w sprawie dopłat do czasopism naukowo-technicznych obowiązujących w II kadencji (2006-2010),
- przyjęto ramowy plan pracy Rady na 2007 rok,

Posiedzenie Rady ŁOIIB – prof. A. Czkwianianc odbiera pismo gratulacyjne

- zaktualizowano budżet Izby na 2006 r.,
- przyjęto prowizorium budżetowe ŁOIIB na 2007 r.,
- wysłuchano informacji na temat inwestycji własnych Izby prowadzonych w 2006 r.,
- zapoznano się z bieżącą działalnością Komisji Kwalifikacyjnej, Sądu Dyscyplinarnego oraz Zespołu Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB.
- **11 grudnia 2006 r.** minęło 6 lat od rozpoczęcia działalności Międzystowarzyszeniowego Komitetu Założycielskiego Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, w skład którego wchodziłi przedstawiciele stowarzyszeń naukowo-technicznych działających w obszarze szeroko rozumianego budownictwa z terenu Łodzi i województwa łódzkiego.
- **12 grudnia br.** zakończyła się jesienna sesja egzaminacyjna, do której przystąpiły 122 osoby spośród 131 osób zakwalifikowanych przez Komisję Kwalifikacyjną ŁOIIB. Po zdaniu egzaminów ustnych uprawnienia budowlane w 8 specjalnościach uzyskało 91 osób, co daje dobrą, bo 74,6% sprawność. Osoby te będą mogły pełnić samodzielne funkcje techniczne w budownictwie po uzyskaniu wpisu na listę członków Izby.
- Tego samego dnia w Sali Kongresowej Domu Technika w Łodzi miały miejsce uroczystości związane z jubileuszem sześćdziesięciolecia Oddziału Łódzkiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP. Przy tej okazji Przewodniczący Rady ŁOIIB podziękował raz jeszcze za braterską pomoc udzieloną w latach 2001-2002 początkowo MKZ ŁOIIB a później Izbie przez kolegę Ksawerego Krassowskiego – ówczesnego Prezesa Oddziału SITK.
- **13 grudnia 2006 r.** w Warszawie miało miejsce plenarne posiedzenie Krajowej Rady PIIB z udziałem nowego ministra budownictwa pana Andrzeja Aumillera, który w krótkim wystąpieniu przedstawił program działania resortu, w tym zamierzenia ustawodawcze. Podczas dyskusji na pytania zebranych odpowiadała również pani mgr inż. Elżbieta Janiszewska-Kuropatwa – podsekretarz stanu. Warto

odnotować, że jeden z członków Prezydium Krajowej Rady – zaniepokojony prowadzoną przez polityków nagonką na korporacje zawodowe – zadał wprost pytanie: jak pan minister widzi przyszłość samorządu zawodowego inżynierów budownictwa? W odpowiedzi usłyszeliśmy od pana Andrzeja Aumillera, że „jest za samorządem gospodarczym” a jako poseł był sprawozdawcą projektu ustawy o izbach rolniczych i cieszy się, że obecnie tak dobrze funkcjonują.

W części roboczej posiedzenia Krajowej Rady m.in.:

- przyjęto stanowisko w sprawie realizacji wniosków zgłoszonych podczas V Krajowego Zjazdu PIIB,
- przedyskutowano zgłoszony przez zjazdową Komisję Uchwał i Wniosków projekt trybu zgłaszania i rozpatrywania wniosków podczas krajowych zjazdów PIIB,
- zapoznano się z informacjami o pracy Komisji Prawno-Regulaminowej Krajowej Rady,
- odrzucono przedstawiony przez Krajowego Rzecznika-koordynatora projekt uchwały zmieniającej zasady wynagradzania krajowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej,
- po burzliwej dyskusji przyjęto uchwałę w sprawie zasad wynagradzania członków organów PIIB,
- wysłuchano informacji o realizacji za 11 miesięcy br. budżetu Krajowej Izby,

- przyjęto uchwałę formułującą jednolity tekst trybu postępowania rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sądów dyscyplinarnych w postępowaniu w sprawach dyscyplinarnych i odpowiedzialności zawodowej w budownictwie,
- wysłuchano informacji na temat podnoszenia kwalifikacji zawodowych członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa,
- zapoznano się z programem Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu PIIB oraz z propozycją wprowadzenia zmian do Kodeksu Etycznego członków PIIB.

- **15 grudnia 2006 r.** w siedzibie Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego dla powiatu zgierskiego przedstawiciele naszej Izby przeprowadzili szkolenie z zakresu interpretacji nowych przepisów ustawy – Prawo budowlane adresowane do pracowników nadzoru budowlanego.
- Tego samego dnia wieczorem działacze Oddziału Łódzkiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich spotkali się w Sali Kongresowej Domu Technika w Łodzi, aby podsumować mijający rok oraz złożyć sobie życzenia świąteczne i noworoczne. Gospodarzem spotkania był prof. Franciszek Mosiński – prezes Oddziału Łódzkiego SEP, a wśród zaproszonych gości nie zabrakło przewodniczącego Rady ŁOIIB.
- **20 grudnia 2006 r.** w siedzibie naszej Izby odbyło się tradycyjne – bo zorganizowane

Egzamin pisemny na uprawnienia budowlane

Spotkanie opłatkowe w siedzibie ŁOIBB

wane już po raz piąty – spotkanie opłatkowe, na które przewodniczący Rady ŁOIBB zaprosił przewodniczących oraz członków wszystkich organów Izby, jak również delegatów na Krajowe Zjazdy PIIB w kadencji 2006-2010. Obszerniej o spotkaniu opłatkowym piszemy na str. 26.

- **3 stycznia 2007 r.** odbyły się pierwsze zajęcia w ramach 70-godzinnego bezpłatnego szkolenia „Kosztorysant – alternatywą dla osób ze średnim wykształceniem w branży budowlanej”, które realizowane jest w ramach Działania 2.4. Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego. Program ten jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, a Działanie 2.4. ma na celu reorientację zawodową osób zagrożonych procesami restrukturyzacyjnymi.
- **9 stycznia br.** w Dużej Sali Teatru Nowego w Łodzi odbyło się spotkanie noworoczne, na które Wojewoda Łódzki pani Helena Pietraszkiewicz zaprosiła między innymi przedstawicieli naszej Izby.
- **10 stycznia br.** odbyło się 6. posiedzenie Prezydium Rady Izby, podczas którego m.in.:
  - przyznano dwie bezzwrotne zapomogi pośmiertne oraz jedną bezzwrotną zapomogę losową,
  - przeanalizowano wykonanie budżetu za 11 miesięcy 2006 r.,
  - omówiono problemy finansowe i organizacyjne związane z przygotowa-

- niami do VI Zjazdu ŁOIBB, jak również do jubileuszu pięciolecia Izby,
- w drodze uchwały przyjęto procedury postępowania w sprawie wydawania opinii o członkach ŁOIBB – kandydatach na biegłych sądowych,
- omówiono problematykę kursów organizowanych przez Izbę,
- przedyskutowano bieżące problemy inwestycyjno-remontowe,
- omówiono sprawy członkowskie, w tym problemy związane z wpisaniem drugiego już cudzoziemca na listę członków naszej Izby,
- poszerzono składy osobowe trzech zespołów problemowych Rady,
- omówiono przygotowania do Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu PIIB.

- **11 stycznia br.** w siedzibie Izby odbyło się szkolenie na temat modelowania i wizualizacji naprężeń w fazie zniszczenia, które przeprowadził dr inż. Mieczysław Jaroniek z Politechniki Łódzkiej. Wzięło w nim udział zaledwie 6 osób.
- **16 stycznia br.** w siedzibie Izby mgr inż. Andrzej Boczkowski reprezentujący Stowarzyszenie Elektryków Polskich przeprowadził szkolenie dotyczące modernizacji instalacji elektrycznych w obiektach budowlanych. W szkoleniu wzięło udział 35 osób.
- **17 stycznia br.** po raz trzeci w siedzibie naszej Izby (a po raz ósmy w ogóle) miała miejsce uroczystość wręczenia decyzji o nadaniu przez Komisję Kwalifikacyjną Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa uprawnień budowlanych osobom, które w sesji zimowej pomyślnie przeszły przez wszystkie szczeble postępowania kwalifikacyjnego oraz zdały egzamin. Jako gość honorowy w uroczystości uczestniczył pan Witold Gwiazda – pierwszy wicewojewoda łódzki.

***

Uprzejmie informujemy, że terminy narzucone przez warszawskiego dystrybutora (otrzymacie bowiem Państwo „Kwartalnik Łódzki” wraz z miesięcznikiem PIIB „Inżynier Budownictwa”) zmusiły nas do zamknięcia numeru 14. już 17 stycznia br., przez co uległ zmianie dotychczasowy rytm wydawniczy biuletynu informacyjnego ŁOIBB, który został przesunięty w czasie o prawie trzy tygodnie.

Uroczystość wręczenia decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych

Nadzór budowlany w Polsce

Wywiad z dr. inż. Markiem Naglewskim, Głównym Inspektorem Nadzoru Budowlanego

Minęły już prawie dwa lata od objęcia przez Pana obowiązków Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Jak ocenia Pan swoje dokonania?

Rzeczywiście, 18 lutego br. miną 2 lata od momentu powołania mnie przez Prezesa Rady Ministrów na stanowisko Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Zakres mojej działalności określają szczegółowo stosowne przepisy. Trudno jest samemu oceniać własne dokonania, niemniej biorąc pod uwagę powierzone mi obowiązki, dostępne narzędzia oraz możliwości organizacyjne – oceniam je pozytywnie.

Jakie są Pana związki ze środowiskiem kadry technicznej budownictwa województwa łódzkiego i Politechniką Łódzką?

Od wielu lat jestem związany z Katedrą Geodezji, Kartografii Środowiska i Geometrii Wykreślnej na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, w której oficjalnie jestem zatrudniony. Obecnie, na czas pełnienia funkcji Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, JM Rektor Politechniki Łódzkiej udzielił mi bezpłatnego urlopu.

Chciałbym również dodać, że cenię sobie kontakty zawodowe z łódzkim środowiskiem inżynierów, a w szczególności z Prezesem Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Jak układa się współpraca GUNB z samorządem zawodowym inżynierów budownictwa?

Współpracę z samorządem zawodowym inżynierów budownictwa oceniam bardzo dobrze. Łączy nas wiele wspólnie rozwiązywanych problemów. Główny Urząd Nadzoru Budowlanego jest w stałym kontakcie z Kierownictwem Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, a przedstawiciel naszego Urzędu uczestniczy w posiedzeniach Krajowej Rady PIIB. Na bieżąco współpracujemy w spr-

wach dotyczących odpowiedzialności zawodowej w budownictwie, a Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego prowadzi centralny rejestr osób ukaranych z tego tytułu. W GUNB znajduje się także centralny rejestr rzeczoznawców budowlanych.

Innym przykładem współdziałania jest sprawa wyrobów budowlanych. Przewodniczącym prezydium organizowanej przez GUNB konferencji nt. „Funkcjonowania systemu kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu” był pan Zbigniew Grabowski – Prezes PIIB.

Sądzę, że współpraca z samorządem zawodowym jest niezbędnym kierunkiem działań nadzoru budowlanego i to nie tylko na szczeblu centralnym, ale przede wszystkim w terenie. Należy podkreślić, że samorząd zawodowy odgrywa znaczącą rolę w budownictwie, natomiast organy samorządowe stanowią istotne ogniwo w systemie administracji publicznej.

Jak Pana doświadczenie jako inżyniera budownictwa i pracownika dydaktycznego uczelni technicznych wpływa na kierunek prac piastowanego od 18 lutego 2005 r. urzędu?

Doświadczenia naukowe i dydaktyczne uzyskane na uczelni, a jednocześnie doświadczenia z pracy zawodowej inżyniera budownictwa, mają istotne znaczenie w wykonywaniu obecnych obowiązków zawodowych. Przede wszystkim przez pryzmat doświadczeń mogę ocenić skutki podejmowanych decyzji. Ponadto, zdobyte doświadczenia pozwalają mi na ocenę funkcjonowania organów nadzoru budowlanego w systemie administracji publicznej kraju.

Jakie wnioski wyciągnął GUNB z ostatnich katastrof budowlanych? Co uczyniono w zakresie przeciwdziałania takim zdarzeniom?

W Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego prowadzimy rejestr katastrof budowlanych występujących na terenie kraju. Po dokonaniu analizy ich przyczyn opracowujemy wnioski, które stanowią podstawę do ewentualnych zmian legislacyjnych w zakresie budowania i użytkowania obiektów budowlanych.

Zastanawiający i niepokojący jest fakt, że większość katastrof wynika z niestosowania obowiązujących już przepisów Prawa budowlanego i to zarówno na etapie projektowania, budowania, jak i utrzymania obiek-

dr inż. Marek Naglewski

Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego (powołany przez Prezesa Rady Ministrów 18 lutego 2005 r.).

Jest doktorem nauk technicznych, mgr. inż. budownictwa oraz mgr. inż. geodetą.

Ukończył studia na Politechnice Warszawskiej i Poznańskiej. Studia podyplomowe odbył na Wydziale Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie oraz na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej w zakresie urbanistyki i gospodarki przestrzennej.

Pracował w administracji rządowej, m.in. na stanowisku Wojewody Konińskiego (1990-1997), pełnił też funkcję Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i

Administracji (1997-2001), gdzie był odpowiedzialny m.in. za sprawy architektury i budownictwa. Był również starostą powiatu tureckiego (2002-2005).

Od 1985 r. zajmuje się działalnością naukowo-dydaktyczną na wyższych uczelniach, w tym na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ. Jest również profesorem Wyższej Szkoły Zawodowej w Koninie oraz Wyższej Szkoły Gospodarki Krajowej w Kutnie. Ma uprawnienia zawodowe w zakresie geodezji i kartografii oraz szacowania nieruchomości.

tów. Niestosowanie obowiązujących przepisów było jedną z przyczyn tragicznej katastrofy, która wydarzyła się w styczniu ubiegłego roku w Katowicach. Natychmiast po tym wydarzeniu zarządziłem dodatkowe kontrole obiektów wielkopowierzchniowych na terenie całego kraju. W ich wyniku między innymi wprowadzono dyskutowane obecnie w Sejmie zmiany do Prawa budowlanego. Dotyczą one zwiększenia bezpieczeństwa w użytkowanych obiektach.

Także przed tegoroczną zimą zleciłem, w ramach realizacji ustawowych zadań, aby terenowe organy nadzoru budowlanego sprawdziły, czy zarządcy i właściciele obiektów wywiązują się z obowiązków wynikających z Prawa budowlanego. Dotyczy to głównie obiektów o dużej powierzchni (np. hal widowiskowych, sportowych, dworców), obiektów w złym stanie technicznym i pewnych robót budowlanych. O tych kontrolach powiadomiłem wojewodów i zaproponowałem, aby służby im podległe współpracowały z nami w podejmowanych wspólnie działaniach.

Natomiast do właścicieli i zarządców obiektów budowlanych skierowany został komunikat przypominający o obowiązku zapewnienia właściwego stanu technicznego i bezpieczeństwa użytkowanych obiektów.

Jak ocenia Pan pracę wojewódzkich i powiatowych inspektoratów nadzoru budowlanego?

Uważam, że służby nadzoru budowlanego wywiązują się, w miarę możliwości i warunków, ze swoich trudnych i odpowiedzialnych obowiązków. Oczywiście, ocena ta jest zróżnicowana. Generalnie jednak oceniam pracę wojewódzkich i powiatowych inspektoratów nadzoru budowlanego pozytywnie. Nie oznacza to jednak, że nie należy jej udoskonalać i podnosić standardów.

Jak funkcjonuje system nadzoru nad rynkiem wyrobów budowlanych? Jakże wnioski płyną z dotychczasowych prac w tym zakresie?

Jest to tematyka złożona, łącząca zagadnienia gospodarcze, ekonomiczne, społeczne i inne. Nadzorowi budowlanemu przypadło kontrolowanie wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu – wynika

to z ustawy o wyrobach budowlanych z 16 kwietnia 2004 r.

Ocena funkcjonowania systemu kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu była przedmiotem konferencji organizowanej przez GUNB we wrześniu ubiegłego roku. Uczestniczyli w niej, obok przedstawicieli organów nadzoru budowlanego z całego kraju, przedstawiciele Ministerstwa Budownictwa, stowarzyszeń producenckich i konsumenckich, jednostek naukowo-badawczych, izb samorządu zawodowego i stowarzyszeń zawodowych oraz jednostek handlowych. Wnioski z tej konferencji, które podzielono na 10 grup tematycznych, wpłyną na udoskonalenie i ukierunkowanie działań nadzoru budowlanego w zakresie kontroli wyrobów budowlanych. Zainteresowanych zapraszam na stronę internetową GUNB (www.gunb.gov.pl), na której zostały szczegółowo omówione.

Pragnę podkreślić, że w celu wyeliminowania z rynku wyrobów budowlanych niezgodnych z obowiązującymi przepisami, konieczne jest współdziałanie organów nadzoru budowlanego ze wszystkimi podmiotami zainteresowanymi wyrobami budowlanymi.

Czy nadzór budowlany jest skuteczny w postępowaniach egzekucyjnych?

Postępowanie egzekucyjne jest z założenia trudne w realizacji ze względu na uwarunkowania prawne, jak i społeczne oraz gospodarcze. Trudności te nie omijają również nadzoru budowlanego. Ważną rolę spełnia tu oprzyrządowanie ekonomiczne. Mówiąc o skuteczności nadzoru budowlanego w działaniach egzekucyjnych inaczej należy ocenić te wynikające z Prawa budowlanego (np. dotyczące samowoli budowlanych, egzekwowania kar podczas kontroli budów itp.), a inaczej te z zakresu ustawy o wyrobach budowlanych.

Na ogół działania egzekucyjne wynikające z Prawa budowlanego przebiegają poprawnie. Ilość nakazów rozbiórek, wszczętych postępowań egzekucyjnych i wykonanych rozbiórek utrzymuje się mniej więcej na tym samym poziomie (np. w pierwszym półroczu 2006 roku wszczęto 1035 postępowań egzekucyjnych, a w pierwszym półroczu 2005 r. – 1135; w I półroczu 2006 r. wykonano 1384 rozbiórki, a w I półroczu 2005 r. – 1578). Problemem

pozostaje nadal sprawa skuteczności rozbiórek zastępczych. Wykonuje się ich niewiele i głównie ze względu na braki finansowe.

W zakresie działań egzekucyjnych wynikających z kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu mamy znacznie mniej doświadczeń. Ustawa o wyrobach budowlanych obowiązuje trzeci rok. Wiele spraw wymaga doprecyzowania. Także doskonalenie egzekucji sankcji karnych z tytułu wyrobów wprowadzonych do obrotu z naruszeniem prawa będzie przedmiotem dalszych prac. Okazuje się, że ogólnodostępny Krajowy Wykaz Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych, który znajduje się na stronach internetowych GUNB, jest skutecznym środkiem walki o przestrzeganie przepisów prawa na rynku wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu.

Jakie zadania stoją przed GUNB w najbliższej przyszłości?

Podstawowe zadania Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, określone w stosownych przepisach, nie ulegają zmianom i będą realizowane również w najbliższej przyszłości. W dyskutowanym obecnie przez Sejm projekcie zmian w Prawie budowlanym przewiduje się restrukturyzację terenowych organów nadzoru budowlanego. Z pewnością zmiany te będą wymagały szczególnych działań GUNB.

Przewiduje się, że w późniejszym okresie wejdzie w życie Prawo budowlane w nowym, zmienionym kształcie. Z pewnością ten fakt wpłynie na zakres działań nadzoru budowlanego.

Innym zadaniem na najbliższy okres jest dostosowanie form pracy nadzoru budowlanego do konkretnych potrzeb budownictwa w poszczególnych rejonach kraju, np. w wielkich aglomeracjach, na terenach wiejskich itp.

Istnieje również potrzeba dostosowania zróżnicowanych uprawnień pracowników inżynierskich w nadzorze budowlanym do realizacji nowych, nowoczesnych inwestycji i technologii.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Renata Włostowska

VI Zjazd

Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów Rada naszej Izby zwołała 31 marca 2007 r. VI Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa jako zwyczajny zjazd sprawozdawczy. O przebiegu i uchwałach Zjazdu będziemy informować w kolejnych wydaniach „Kwartalnika Łódzkiego”, a na początek prezentujemy sprawozdania, jakie przedstawia Zjazdowi przewodniczący organów naszej Izby oraz inne informacje, które mogą okazać się przydatne nie tylko delegatom na Zjazd.

Sprawozdanie z działalności Rady ŁOIIB w 2006 roku

Rok 2006 był okresem szczególnym, ponieważ 8 kwietnia został podzielony na dwie części. Obradujący wtedy V Zjazd zakończył bowiem pierwszą i jednocześnie rozpoczął drugą kadencję. Tym samym po raz pierwszy w krótkiej historii naszej Izby sprawozdanie z działalności Rady ŁOIIB obejmuje rok kalendarzowy, którego I kwartał został w pewnym sensie rozliczony i skwitowany właśnie przez V Zjazd Izby.

Izba w statystyce

1 stycznia 2007 r. na liście członków ŁOIIB widniały nazwiska 6709 Koleżanek i Kolegów, co oznacza, że per saldo przybyło nam 180 członków, czyli 2,76% stanu wyjściowego. W ciągu całego 2006 roku na listę członków naszej Izby zostało wpisanych 512 osób, z czego 70 osób po raz drugi; 94 osoby wznowiły uprzednio zawieszony członkostwo, zmarły 23 osoby, do innych izb przeniosły się 4 osoby, a na własny wniosek skreślono 37 osób. Kontynuowaliśmy rozpoczętą w połowie 2004 roku akcję skreślania z listy członków z powodu nieopłacania składek przez okres jednego roku (to znaczy w związku z art. 42 ust. 2 ustawy), w wyniku której Rada skreśliła 268 osób.

W ciągu całego 2006 roku zmuszeni byliśmy zawiesić w prawach członka 352 osoby, z czego 165 osób na własny wniosek a 187 osób z powodu nieuiszczenia składek członkowskich przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, czyli w związku z art. 42 ust. 3 pkt 3 ustawy.

Odnotować również należy, że w połowie 2006 roku zmuszeni zostaliśmy do wpisania na listę członków ŁOIIB pierw-

szego cudzoziemca – obywatela Republiki Federacji Niemiec, który jako miejsce zamieszkania podał jedną z podlódzkich miejscowości. W tym miejscu z żalem stwierdzam, że okręgowa izba nie ma w takich sytuacjach nic do powiedzenia, albowiem – zgodnie z ustawą – to Krajowa Rada PIIB podejmuje uchwały potwierdzające kwalifikacje obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Konfederacji Szwajcarskiej, a następnie zobowiązuje okręgową izbę, wskazaną przez zainteresowanego, do dokonania wpisu na listę jej członków.

Zdajemy się zatem w tej materii na rzetelność Kolegów z Krajowej Izby, ufając, że w każdym przypadku dokładnie sprawdzają rzeczywiste kwalifikacje cudzoziemców, w tym znajomość języka polskiego.

Członkowie naszej Izby pełnią samodzielne funkcje techniczne w budownictwie praktycznie we wszystkich specjalnościach (oprócz wyburzeniowej) w proporcjach podanych w tabeli:

Inżynierowie stanowią 50,44% członków Izby, technicy 45,70%, a majstrowie jedynie 3,86%. W naszym gronie mamy 780 przedstawicieli płci pięknej, a więc stanowią one 11,63% członków Izby.

Co kwartał publikujemy w naszym biuletynie aktualne dane statystyczne, które są jeszcze rozbudowane o podział według kryterium wieku oraz miejsca zamieszkania.

Podnoszenie kwalifikacji zawodowych

Podnoszenie kwalifikacji zawodowych stanowi przysłowiowe „oczko w głowie” w działalności Rady; zdajemy sobie bowiem sprawę z wagi problemu zarówno w kontekście rosnącej konkurencji, w tym międzynarodowej, jak również z racji konieczności podniesienia społecznego prestiżu naszego zawodu. W związku z tym staramy się na różne sposoby ułatwiać członkom naszej Izby doskonalenie ich kwalifikacji zawodowych.

Istotną rolę w tym procesie pełnią szkolenia, które w dość szerokiej gamie oferujemy gratis, dokładając do tego materiały

Nazwa specjalności	Liczba członków	%
konstrukcyjno-budowlana	3693	55,05%
instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociagowych i kanalizacyjnych	1337	19,93%
instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych	1149	17,13%
drogowa	290	4,32%
kolejowa	85	1,26%
telekomunikacyjna	68	1,01%
architektoniczna	49	0,73%
mostowa	38	0,57%

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Członkowskich w 2006 r.

W 2006 r. na pierwszym w II kadencji posiedzeniu (24 kwietnia 2006 r.) Rada ŁOIIB ponownie wybrała Wiesława Sienkiewicza na przewodniczącego Zespołu Rady ŁOIIB ds. Członkowskich. Na posiedzeniu Prezydium w dniu 17 maja 2006 r. dokonano wyboru członków i obecnie Zespół pracuje w następującym składzie: Wiesław Sienkiewicz (przewodniczący), Piotr Filipowicz, Roman Kostyła, Tadeusz Miksa, Sławomir Najgiebauer, Janusz Wiśniński.

Z uwagi na potrzebę ciągłości pracy do 17 maja 2006 r. Zespół działał w składzie z I kadencji: Wiesław Sienkiewicz, Grzegorz Cieśliński, Piotr Filipowicz, Roman Kostyła, Tadeusz Miksa.

W okresie sprawozdawczym odbyło się łącznie 15 posiedzeń, z tego w nowym składzie 8. Problematyka pracy Zespołu koncentrowała się na następujących kierunkach działania:

- Rozpatrywanie zgłoszonych wniosków o wpisanie na listę członków ŁOIIB.

W całym minionym okresie była to podstawowa działalność. Zespół rozpatrzył i zakwalifikował do wpisania łącznie wnioski 512 osób, w tym 70 dotyczących ponownego wpisu. Ta druga grupa nowych członków rekrutuje się spośród osób, które wcześniej występowały z wnioskami o skreślenie bądź skreślonych w trybie art. 42 ust. 2 ustawy o samorządach zawodowych.

- Przygotowanie procedur przyjmowania i wpisywania na listę członków ŁOIIB obywateli państw EOG i Konfederacji Szwajcarskiej.

Stało się to szczególnie istotne po wejściu naszego kraju do Unii Europejskiej, gdy wielu obywateli tych krajów wyraziło chęć wykonywania na terenie Polski funkcji technicznych określonych ustawą Prawo budowlane. Generalnie zagadnieniem tym zajmuje się Krajowa Izba Inżynierów Budownictwa, lecz w początkowej fazie nie było to dopracowane. Prezydium Rady ŁOIIB zobowiązało Zespół do opracowania procedur, dzięki którym uchroniliśmy się od przypadkowości i w związku z tym przyjęliśmy do grona członków ŁOIIB tylko jednego obcokrajowca. Po V Zjeździe PIIB procedurą uznawania kwalifikacji zawodowych obcokrajowców poświęcono znacznie więcej uwagi i aktualnie są one zbieżne z naszym wcześniejszym opracowaniem.

*Przewodniczący Zespołu
Wiesław Sienkiewicz*

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Zamówień Publicznych w 2006 r.

Skład osobowy Zespołu: Roman Kostyła (przewodniczący), Maria Bujacz, Kazimierz Jakubowski, Bogdan Janiec, Andrzej Masztanowicz, Krzysztof Stelągowski i Jan Stocki.

Zespół, zgodnie z wypracowanym w latach 2005-2006 programem, zajmuje się m.in.:

- wsparciem naszych członków przez Izbę w kwestiach spornych przetargów z Zamówień Publicznych;
- dążeniem do zwiększenia roli naszego samorządu w relacji zamawiający-wykonawca w Zamówieniach Publicznych tak, by możliwy był udział naszego przedstawiciela w przetargu jako obserwatora, doradcy, rozjemcy, a członkom Izby można by było wydawać opinie lub referencje punktowane w przetargach;
- zbieraniem materiałów od członków ŁOIIB i własnych spostrzeżeń na temat funkcjonowania podmiotów gospodarczych w realiach UZP;
- przygotowaniem i opracowaniem informacji, które mogłyby posłużyć poszerzeniu wiedzy umożliwiającej proponowanie modyfikacji ustawy;
- zakupem informacji od specjalistów;
- szkoleniami.

Dla przypomnienia podaje się, że podstawą działania Zespołu będzie wniosek zainteresowanego złożony w w ŁOIIB w formie pisemnej, doręczony osobiście, pocztą, faksem lub e-mailem. Po wstępnej selekcji wniosków, dokonanej przez Zespół, i uzyskaniu opinii prawnej, zainteresowany otrzyma odpowiedź.

W imieniu Zespołu ds. Zamówień Publicznych proszę Szanowne Koleżanki i Kolegów o rozszerzenie naszej współpracy.

*Przewodniczący Zespołu
Roman Kostyła*

szkoleniowe, a niekiedy również skromny poczęstunek. W okresie sprawozdawczym zorganizowaliśmy w sumie 29 szkoleń, w których wzięło udział 649 osób, co oznacza, że z jednego szkolenia skorzystały przeciętnie 22,4 osoby. Oznacza to poważny spadek w stosunku do 2004 roku, w którym przeszkoliliśmy 1008 osób, a na jedno szkolenie przypadało 36 osób.

Należy również odnotować, że na wniosek przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego oraz Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej zorganizowaliśmy dwudniowe obowiązkowe szkolenie dla członków tych dwóch organów ŁOIIB, które zostało uwzględnione w powyższej statystyce. Wzięło w nim udział 25 osób z naszej Izby oraz dodatkowo 24 osoby reprezentujące stosowne organy Wielkopolskiej i Świętokrzyskiej OIIB.

Więcej informacji można znaleźć w sprawozdaniu Zespołu Rady ŁOIIB do spraw Doskonalenia Zawodowego.

Niebagatelną rolę w procesie podnoszenia kwalifikacji zawodowych mogłoby odgrywać czytelnictwo czasopism naukowo-technicznych. W ubiegłym roku każdy członek naszej Izby miał możliwość zaprenumerowania dowolnej liczby egzemplarzy spośród oferowanych 15 tytułów z różnych specjalności, przy odpłatności 2,50 zł za jeden egzemplarz. Z możliwości tej skorzystało 216 Koleżanek i Kolegów, którzy zaprenumerowali w sumie 408 egzemplarzy. W podziale na poszczególne tytuły wyglądało to następująco:

- „Inżynieria i Budownictwo” – 85
- „Przegląd Budowlany” – 67
- „Biuletyn INPE” – 44
- „Elektroinstalator” – 40
- „Gaz, Woda i Technika Sanitarna” – 31
- „Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacja” – 30
- „Drogownictwo” – 24
- „Polski Instalator” – 23
- „Gospodarka Wodna” – 14
- „Wiadomości Melioracyjne i Łąkarskie” – 14
- „Materiały Budowlane” – 14
- „Wiadomości Projektanta Budownictwa” – 12
- „Technika Transportu Szynowego” – 7
- „Wiadomości Naftowe i Gazownicze” – 2
- „Przegląd Telekomunikacyjny” – 1

Niestety, podobnie jak w przypadku szkoleń, również i na tym obszarze odnotowaliśmy tendencję spadkową zarówno co do liczby prenumeratorów, która zmniejszyła się z 388 do 216 osób, a więc prawie o jedną trzecią (dokładnie o 28,9%), jak i co do globalnej ilości prenumerowanych egzemplarzy, która zmniejszyła się z 656 do 408, a więc aż o 37,8%.

Proces doskonalenia kwalifikacji zawodowych naszych członków wspierany jest również poprzez prowadzoną przez Izbę działalność wydawniczą, dzięki której regularnie co 3 miesiące do rąk każdego członka ŁOIB trafia egzemplarz „Kwartalnika Łódzkiego”, a w grudniu ubiegłego roku dodatkowo kieszonkowy kalendarz na 2007 rok, zawierający: najnowsze rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, aktualny tekst ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, jak również bardzo ważne rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego.

Staramy się ponadto kompletować w formie książkowej i elektronicznej teksty referatów zgłaszanych na najbardziej liczące się krajowe konferencje naukowo-techniczne. Można z nich korzystać, tak jak i z innych materiałów, w ramach działalności Centrum Samokształcenia ŁOIB.

Pomoc udzielana członkom Izby

W ramach prowadzonej działalności samopomocowej przyznajemy bezzwrotne zapomogi (nie częściej niż raz na 2 lata) członkom naszej Izby znajdującym się w szczególnie trudnej sytuacji finansowej oraz – również bezzwrotne – zapomogi pośmiertne wypłacane rodzinom zmarłych Koleżanek i Kolegów. W ubiegłym roku wpłynęło 30 wniosków o zapomogi, a Prezydium Rady – na wniosek Zespołu Rady do spraw Działalności Samopomocowej – przyznało w sumie 24 zapomogi na ogólną kwotę 44 840 zł. W rozbiciu na poszczególne grupy przyznano: 14 zapomóg pośmiertnych, 3 zapomogi członkowskie oraz 5 za-

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIB ds. Działalności Samopomocowej w 2006 r.

W nowej kadencji Rada powołała Zespół w następującym składzie: Danuta Ulańska (przewodnicząca), Ryszard Gierak, Roman Kostyła, Adam Różycki, Andrzej Świstek.

Posiedzenia Zespołu Rady odbywają się w miarę potrzeb, wówczas gdy wpłyną wnioski, ale nie rzadziej niż raz na kwartał. W 2006 r. rozpatrzono 30 wniosków, które złożyli członkowie ŁOIB. Po wnikliwym rozpatrzeniu ich przez Zespół, Rada przyznała 24 zapomogi. Przyznano je kolegom, którzy ciężko zachorowali, a wydatki na leczenie pozbawiły rodzinę możliwości przetrwania, a także kolegom w przypadku utraty pracy jedyne go żywiciela rodziny, śmierci członka Izby itp.

Odmowa przyznania zapomogi dotyczyła sytuacji, gdy nie spełniono wymogów formalnych lub gdy członek Izby znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, ale dochody wszystkich członków rodziny, pozostających we wspólnym gospodarstwie, były dostateczne.

Wysokość zapomóg mieściła się w przedziale od 460 zł (na opłacenie składki członkowskiej) do 2000 zł. W 2006 r. rozdysponowano kwotę 44 840 zł. Członkowie Zespołu oraz pracownicy biura ŁOIB wielokrotnie kontaktowali się z wnioskodawcami w przypadkach braku kompletu wymaganych załączników lub w celu wyjaśnienia zaistniałych wątpliwości, co przyspieszy rozpatrzenie wniosków.

*Przewodnicząca Zespołu
Danuta Ulańska*

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIB ds. Prawno-Regulaminowych, Etyki i Ochrony Zawodu w 2006 r.

W 2006 r. w związku z upływem I kadencji nastąpiła zmiana w składzie Zespołu Rady ŁOIB ds. Prawno-Regulaminowych, Etyki i Ochrony Zawodu. Po V Zjeździe ŁOIB z Zespołu odeszli: Barbara Malec, Jacek Kałuszka, Adam Różycki i Bogdan Wrzeszcz. Obecnie Zespół pracuje w składzie: Piotr Filipowicz (przewodniczący), Piotr Parkitny (zastępca przewodniczącego), Bogumił Cudzych, Andrzej Gorzkiewicz, Dariusz Ostalski, Janusz Wisiański. Skład Zespołu ustalono w taki sposób, aby każda z podstawowych specjalności miała co najmniej po jednym przedstawicielu.

Przewodniczący Zespołu jest jednocześnie członkiem Komisji Prawno-Regulaminowej PIIB i brał udział we wszystkich jej posiedzeniach z wyjątkiem posiedzeń w lipcu i sierpniu ub.r. W pierwszym półroczu 2006 r. prace Zespołu prowadzone były głównie pod kątem przygotowań do V Zjazdu ŁOIB i V Krajowego Zjazdu PIIB.

W II kadencji odbyły się dwa posiedzenia Zespołu (16 X i 14 XI), które poświęcono przede wszystkim zajęciu stanowiska w sprawie wniosków zgłoszonych na V Zjeździe PIIB. Omawiano również plan pracy Zespołu w II kadencji. Obecnie toczy się dyskusja nad propozycjami zmian w ustawie Prawo ochrony środowiska w zakresie dotyczącym wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Chodzi przede wszystkim o ograniczenie obowiązku wykonywania oddzielnych opracowań o kompleksowym oddziaływaniu na środowisko typowych, powtarzalnych inwestycji liniowych.

W chwili obecnej Zespół nie ma przydzielonej grupy zagadnień w ramach prac Komisji Prawno-Regulaminowej PIIB. Zgodnie z przyjętym na posiedzeniu w dniu 14 listopada 2006 r. ustaleniem Zespół zajmie się dalszymi pracami nad Kodeksem Etyki Zawodowej, o ile któraś z obecnie opracowanych wersji nie zostanie uchwalona przez Nadzwyczajny Zjazd PIIB.

W minionym roku Zespół opracował propozycje dotyczące sprawy członkostwa w izbach okręgowych osób, które nie posiadają obywatelstwa Rzeczypospolitej Polskiej.

Na V Zjeździe PIIB zgłoszono opracowany w Zespole wniosek w sprawie wprowadzenia ulg podatkowych dla firm zatrudniających osoby odbywające praktykę zawodową niezbędną dla uzyskania samodzielnej funkcji technicznej projektanta, w związku z niepokojącym spadkiem liczebności kadry aktywnej zawodowo w tym zakresie.

W 2006 r. nie powiodła się kontynuacja zapoczątkowanej rok wcześniej działalności dotyczącej ochrony zawodu, polegającej na publikowaniu w „Kwartalniku Łódzkim” artykułów na ten temat. Istnieje pilna potrzeba wznowienia działalności Zespołu w tym zakresie w 2007 r.

*Przewodniczący Zespołu
Piotr Filipowicz*

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Doskonalenia Zawodowego w 2006 r.

Zespół Doskonalenia Zawodowego pracował w następującym składzie: Kazimierz Jakubowski (przewodniczący), Wojciech Drozdek, Tadeusz Miksa, Krzysztof Stelągowski, Jan Stocki.

W okresie od maja do grudnia 2006 r. odbyło się 5 spotkań Zespołu. Zespół ściśle współpracował z wiceprzewodniczącym Rady ŁOIIB Grzegorzem Cieślińskim.

Działalność merytoryczna

1. Szkolenia

W okresie sprawozdawczym odbyło się 18 szkoleń w siedzibie ŁOIIB (399 uczestników) i 10 w terenie (225 uczestników). Łącznie w szkoleniach wzięło udział 624 członków naszej Izby. Na wielu były również obecne zaproszone osoby – członkowie stowarzyszeń naukowo-technicznych współpracujących z ŁOIIB, którzy stanowili ok. 10% ogólnej liczby uczestników.

2. Kursy

- Z inicjatywy Zespołu zorganizowano przy współpracy z firmą Aplikom kurs pt. „Autocad – tworzenie i obsługa dokumentacji technicznej”, który ukończyło 6 osób. Kontynuowanie tego przedsięwzięcia uzależniamy od przyjęcia przez firmę Aplikom warunków, jakie postawiła ŁOIIB, a mianowicie: kursy powinny odbywać się w siedzibie Izby oraz w godzinach dogodnych dla naszych członków.
- We wrześniu 2006 r. rozpoczął się kurs na uprawnienia budowlane, w którym uczestniczyło 30 osób. Kurs zakończył się w listopadzie 2006 r. i obejmował 130 godzin wykładowych. Wszyscy uczestnicy otrzymali świadectwa ukończenia kursu. Zdawalność grupy uczestniczącej w kursie osiągnęła 95%.
- Zespół opracował programy kursów dotyczące przygotowania do egzaminów na grupy kwalifikacyjne (zgodnie z Prawem energetycznym w specjalności: urządzenia, instalacje i sieci elektroenergetyczne, urządzenia, instalacje wytwarzające, przesyłające i zużywające ciepło oraz inne urządzenia energetyczne oraz urządzenia, instalacje i sieci gazowe).

*Przewodniczący Zespołu
Kazimierz Jakubowski*

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Inwestycji Własnych w 2006 r.

Zespół powołany został przez Prezydium Rady ŁOIIB 17 maja 2006 r. i działa w składzie: Agnieszka Jońca (przewodnicząca), Jan Stocki, Kazimierz Jakubowski, Krzysztof Giedryś, Piotr Kubicki.

W okresie sprawozdawczym odbyły się cztery posiedzenia Zespołu (25 V, 13 VI, 31 VIII, 2 X), na których:

- rozwiązywano problemy organizacyjne Zespołu i dokonywano przydziału zadań dotyczących remontu budynku ŁOIIB,
- opracowano „Plan rzeczowo-finansowy robót do wykonania na terenie nieruchomości przy ul. Północnej 39 w Łodzi”,
- wykonywano przeglądy uprzednio odebranych robót i sporządzono listę usterek do usunięcia przez wykonawcę w ramach gwarancji oraz sprawdzono poprawność ich wykonania,
- opiniowano „Projekt budowlano-wykonawczy zagospodarowania terenu wewnętrznego dziedzińca ul. Północna 39, Łódź”.

Zespół uczestniczył także w negocjacjach zakresu i cen robót oraz odbiorach częściowych i końcowych wykonanych robót. Dokonano odbioru następujących robót:

- wykonanie elewacji południowej wraz z wymianą boniowania,
- montaż włazu dachowego,
- montaż grzałek i podgrzewaczy wpustów dachowych,
- wykonanie i montaż wywietrzników nad grupą kanałów grawitacyjnych.

Członkowie Zespołu uczestniczyli również w pracach komisji przetargowej.

*Przewodnicząca Zespołu
Agnieszka Jońca*

pomóg losowych w związku z długotrwałą chorobą, a 2 w związku z bardzo trudną sytuacją materialną.

Pomocy prawnej członkom Izby udzielają nasi prawnicy, którzy dyżurują w tym celu dwa razy w tygodniu, a z ich usług można skorzystać również w innych – wcześniej telefonicznie uzgodnionych – terminach. Cotygodniowe dyżury pełnią ponadto przewodniczący organów ŁOIIB oraz funkcyjni członkowie Prezydium Rady.

Coraz więcej członków Izby występuje z prośbą o pisemną interpretację zakresu posiadanych przez nich uprawnień budowlanych. Czynnimy zadość tym prośbom, korzystając ze współpracy z przewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej kolegą Wacławem Sawickim, za co składam Mu serdeczne podziękowania. W okresie sprawozdawczym dokonano interpretacji zakresu uprawnień budowlanych na wniosek 71 członków Izby oraz 13 organów administracji rządowej i samorządowej, jak również innych instytucji, które miały w tym interes prawny. Skutkuje to rosnącymi obciążeniami finansowymi, do których doliczyć należy również bezpłatnie wydawane egzemplarze książek praktyk zawodowych, jakich w 2006 r. zarejestrowano w sumie 562.

Współpraca z innymi organizacjami

Do jednego z podstawowych zadań samorządu zawodowego inżynierów budownictwa ustawa zalicza współdziałanie z organami administracji rządowej i organami samorządu terytorialnego oraz z innymi samorządami i stowarzyszeniami zawodowymi. Realizujemy je na bieżąco, czego dowodem może być np. obecność Wojewody Łódzkiego na odbywających się dwa razy do roku uroczystościach wręczenia decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych osobom, które pomyślnie przeszły przez kolejne etapy postępowania kwalifikacyjnego oraz zdały stosowny egzamin. Obecność najwyższego rangą przedstawiciela administracji rządowej na terenie Łodzi traktujemy jako symbol ciągłości instytucji uprawnień budowlanych, których genezą było Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 lutego 1928 roku. Przez wiele lat uprawnienia budowlane nadawane były przez urzędy

wojewódzkie i dopiero od początku 2003 roku te odpowiedzialne zadania przejął samorząd zawodowy inżynierów budownictwa, co siłą rzeczy stanowi dla nas poważne wyzwanie.

Odnutować należy bliską współpracę z Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego, polegającą na regularnych spotkaniach roboczych oraz na udziale przedstawicieli Izby w organizowanych kilkakrotnie w ciągu roku spotkaniach z Powiatowymi Inspektorami Nadzoru Budowlanego.

Nie powinna również dziwić dobra współpraca z Wydziałem Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ, chociażby ze względu na fakt, iż dziekan wydziału jest członkiem ŁOIB. Rezultatem naszej współpracy była m.in. współorganizacja II Konferencji Naukowo-Technicznej „Materiały kompozytowe w budownictwie mostowym”, która odbyła się 11 i 12 maja 2006 r., a w programie konferencji znalazło się również zwiedzanie siedziby naszej Izby. Ponadto, na łamach „Kwartalnika Łódzkiego” obszernie informowaliśmy o imprezach organizowanych w związku z jubileuszem pięćdziesięciolecia Wydziału, którego absolwentami jest wielu członków Izby.

Stoimy również na stanowisku, że samorząd zawodowy powinien mieć realny wpływ na programy kształcenia studentów Politechniki Łódzkiej. W tym celu Rada ŁOIB ustanowiła swojego pełnomocnika, którym został dr inż. Jan Kozicki, a jego sprawozdanie z działalności w 2006 r. zostało dołączone do niniejszego dokumentu.

W 2004 roku weszło w życie porozumienie o współpracy pomiędzy ŁOIB a 12 Oddziałami Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych działających na terenie Łodzi i województwa łódzkiego w obszarze szeroko rozumianego budownictwa. Porozumienie to było w 2006 roku realizowane głównie przy udziale Oddziałów Łódzkich Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP. Rezultatem tej współpracy było między innymi wyjazdowe posiedzenie Zarządu Oddziału Łódzkiego PZITB, które odbyło się 26 stycznia 2006 r. w siedzibie

Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika Rady ŁOIB ds. Programów Kształcenia w 2006 r.

W ciągu ostatnich dwóch lat dokonały się istotne zmiany zarówno w strukturze jak i w programach studiów. Jako obligatoryjny został wprowadzony trzystopniowy układ studiów, w programie natomiast umieszczono nowe przedmioty. Prawdopodobnie zmieni się rola minimów programowych dla poszczególnych kierunków. O wszystkich tych zmianach informowałem środowisko zarówno w trakcie Konferencji ŁOIB w listopadzie 2005 r. jak i na łamach „Kwartalnika Łódzkiego”, w którym opublikowany został w zmodyfikowanej formie wygłoszony przeze mnie na konferencji referat „Kształcenie studentów na kierunku budownictwo – stan dzisiejszy i perspektywy na przyszłość”.

Niezależnie od akcji informacyjnej, jako przedstawiciel ŁOIB biorę udział w posiedzeniach Rady Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska oraz w komisjach dydaktycznych. Przekazuję uwagi środowiska zawodowego także na forum uczelni. Szczególnie istotne powinny stać się korekty programów związane z wymaganiami stawianymi w trakcie egzaminów na uprawnienia budowlane oraz wynikające ze zmieniającego się zapotrzebowania środowiska na wysoko wykwalifikowaną kadrę. Konieczne jest zwrócenie większej uwagi na kształcenie w zakresie budowy i utrzymania dróg i autostrad.

Należy podkreślić, że istnieje bardzo dobra współpraca pomiędzy ŁOIB a uczelnią, jak również że postulaty środowiska zawodowego są w miarę możliwości realizowane.

Doc. dr inż. Jan Kozicki

Sprawozdanie z działalności Fundacji Wspierania Środowisk Inteligentnych w 2006 r.

W okresie sprawozdawczym działalność Fundacji koncentrowała się głównie wokół następujących problemów:

1. Zbadano sytuację lokalizacyjną i stan prawny działki gruntowej w Sokolnikach, którą Stowarzyszenie Dziennikarzy RP zdecydowało się przekazać na rzecz Fundacji, w celu ewentualnego wybudowania tam ośrodka opiekuńczego dla seniorów pochodzących z grona środowisk zawodowych fundatorów lub jej sprzedaży dla pozyskania środków na nabycie innej nieruchomości.
2. Dokonano oceny odbytych w końcu 2005 r. i planowanych w 2006 r. aukcji przedmiotów i wydatków, ofiarowanych przez członków samorządowych izb zawodowych zrzeszonych w Fundacji w celu pozyskania środków pieniężnych na cele statutowe i charytatywne (w tym pomoc dzieciom niepełnosprawnym).
3. Stworzono stronę internetową fundacji – www.ossi.pl.
4. Przygotowywano Fundację do uruchomienia działalności gospodarczej w zakresie opieki nad seniorami i chorymi z izb samorządowych.
Zdecydowano o publicznym rozpowszechnieniu informacji o organizowaniu opieki (w formie ogłoszenia prasowego). Działania te są niezbędne dla uzyskania przez Fundację statusu organizacji pożytku publicznego, uprawniającego do możliwości otrzymania darowizn pieniężnych od szerokich rzesz podatników, jako 1% kwoty podatku dochodowego osób fizycznych odpisywanego w corocznych rozliczeniach obywateli z organami podatkowymi (PIT-y).
5. Zaapelowano do przedstawicieli fundatorów o dalsze finansowe wsparcie kasy Fundacji przez ich rodzime samorządy zawodowe oraz szerszy udział w organizowanych przez Fundację akcjach charytatywnych (bieżące informacje ukazują się stale w „Panaceum” – miesięczniku Okręgowej Izby Lekarskiej w Łodzi, który jest dostępny w jej siedzibie mieszczącej się przy ul. Czerwonej 3 lub na stronach internetowych www.oil.lodz.pl).
6. Organizowano systematyczne dyżury z poradami specjalistów branżowych dla seniorów z założycielskich izb samorządowych w zakresie: medycyny, prawa, budownictwa i architektury.
7. Zaproponowano izbom samorządowym fundatorów organizowanie różnych form aktywności grup seniorskich wśród własnych członków (pod auspicjami Fundacji) co ułatwiłoby wzajemne kontakty oraz przybliżyłoby cele i zadania fundacji szeregowym członkom izb samorządowych.
8. Zwrócono się również z propozycją udostępniania łamów periodyków wydawanych przez fundatorów instytucjonalnych dla upowszechniania informacji o działaniach Fundacji.

*Andrzej Kuligowski – delegat ŁOIB,
członek Rady Fundacji WSSI*

naszej Izby, jak również wspólna organizacja Konkursu imienia prof. Władysława Kuczyńskiego na najlepszą pracę dyplomową wykonaną przez studentów Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ. Owoce kontaktów z władzami centralnymi Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa było natomiast wyjazdowe posiedzenie Zarządu Komitetu Nauki PZITB połączone ze zwiedzaniem siedziby naszej Izby (20 kwietnia 2006 r.).

Odnotować należy również współpracę z Izbą Projektowania Budowlanego, która jest rezultatem nie tylko więzi personalnych (prezesem IPB od początku jest kolega Ksawery Krassowski, działacz naszej Izby), lecz przede wszystkim skutkiem wspólnych zainteresowań, takich jak zamówienia publiczne na roboty budowlane oraz cenniki usług inżynierskich.

W naturalny sposób przebiegała współpraca z Krajową Izbą Inżynierów Budownictwa; przewodniczący Rady brał czynny udział w spotkaniach roboczych organizowanych okresowo przez kierownictwo Krajowej Izby. Apel prof. Zbigniewa Grabowskiego – Prezesa Krajowej Rady PIIB – skierowany do wszystkich projektantów obiektów wielkopowierzchniowych opublikowaliśmy w prasie codziennej, w „Kwartalniku Łódzkim” nr I/2006 (10) oraz na stronie internetowej ŁOIIB. Jak dotąd żaden z projektantów nie poinformował naszej Izby o wynikach przeglądu projektów wspomnianych obiektów.

Zacieśniłmy współpracę z dwoma sąsiednimi izbami okręgowymi, czego wynikiem była wizyta w Łodzi (10 maja 2006 r.) czteroosobowej delegacji Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, a także wizyta (19 czerwca 2006 r.) przewodniczącego Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Warto również wspomnieć o sukcesach wyborczych, jakie odnieśliśmy podczas V Krajowego Zjazdu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, który odbył się w Warszawie 23 i 24 czerwca ubiegłego roku. I tak Krajowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej została koleżanka Agnieszka Jońca, a w 17-osobowym składzie Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej znaleźli się koledzy:

Jan Boryczka i Zdzisław Soszkowski. W rezultacie nasza Izba ma we wszystkich krajowych organach PIIB co najmniej po jednym przedstawicielu.

Realizacja uchwał zjazdowych

V Zjazd ŁOIIB przyjął w sumie 16 uchwał, z których wszystkie zostały wdrożone oraz zrealizowane. Ponadto, zjazdowa Komisja Uchwał i Wniosków skierowała do Rady ŁOIIB zgłoszone przez delegatów 4 wnioski, które były w ciągu roku sukcesywnie realizowane w miarę możliwości finansowych naszej Izby.

Poza tym w okresie sprawozdawczym kontynuowaliśmy realizację – podjętej przez III Zjazd ŁOIIB – uchwały w sprawie siedziby Izby. 25 stycznia 2006 r. zostały zakończone prace w piwnicach, a 6 lutego 2006 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Łodzi udzielił nam pozwolenia na ich użytkowanie. Tym samym mamy już skompletowane pozwolenia na użytkowanie całego budynku.

W okresie letnim zdobyliśmy się na wysiłki wykonania remontu elewacji południowej oraz sfinansowaliśmy jeszcze wymianę włazu dachowego, wykonanie wywietrzaków na kominach wentylacyjnych, jak również zainstalowanie podgrzewaczy rynien i rur spustowych.

Równoległe trwały zagospodarowywanie poszczególnych pomieszczeń budynku i w rezultacie z końcem 2006 r. – ponad półtora roku po przeprowadzce – w pełni wyposażone są już wszystkie pomieszczenia na parterze i pierwszym piętrze oraz większość pomieszczeń zlokalizowanych w piwnicach i na drugim piętrze.

Inna działalność

Trudniejsza sytuacja finansowa zmobilizowała nas do rozpoczęcia działalności gospodarczej, na początek w formie odpłatnego kursu przygotowującego do egzaminów na uprawnienia budowlane, który odbył się w okresie od 11 września do 24 listopada. Udany debiut zachęcił nas do kontynuowania w najbliższym okresie odpłatnych kursów o podobnym charakterze.

Na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 10 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach

zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, Rada zobowiązana jest do prowadzenia rejestru członków Izby ukaranych przez Sąd Dyscyplinarny z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej. Wiąże się to z niezbyt miłym obowiązkiem egzekwowania od ukaranych osób zwrotu kosztów postępowania sądowego. Na przestrzeni 2005 i 2006 roku zostało ukaranych w tym trybie w sumie 5 osób, a do końca okresu sprawozdawczego nie udało się wyegzekwować zasądzonych kwot od 2 osób. Sprawa jednej z nich została skierowana na drogę sądową, po uprzednim wyczerpaniu wszelkich innych możliwości.

Już na początku II kadencji zdecydowaliśmy się na zorganizowanie obchodów jubileuszu pięciolecia działalności naszej Izby, który przypada dokładnie w dniu 23 marca 2007 roku. Wystąpiłem z taką inicjatywą powodowany z jednej strony walorami integracyjnymi tego typu uroczystości, a z drugiej – nadzieją na szersze rozpropagowanie idei samorządności zawodowej i podkreślenie dotychczasowych osiągnięć Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. 17 maja 2006 r. Prezydium Rady podjęło uchwałę o celowości ufundowania sztandaru naszej Izby. Postanowiono przy tym, że fundatorami mogą być osoby fizyczne lub prawne, które zakupią cegielki o nominalnie 100 zł lub gwoździe o równowartości 500 zł. Stosowny apel do członków Izby został opublikowany w nr III/2006 (13) „Kwartalnika Łódzkiego” a do końca 2006 r. zakupiono 21 cegiełek oraz 3 gwoździe.

Ufundowany w ten sposób sztandar ŁOIIB już po wsze czasy będzie symbolizować wspólnotę osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie na terenie Łodzi i województwa łódzkiego.

Kulminację uroczystości jubileuszowych stanowić będzie Dzień Otwarty ŁOIIB – 14 czerwca 2007 r. oraz zorganizowany naza jutrz na terenie naszej nieruchomości piknik, na który zaprosiliśmy za pośrednictwem „Kwartalnika Łódzkiego” wszystkich członków naszej Izby.

*Andrzej B. Nowakowski
Przewodniczący Rady ŁOIIB*

Sprawozdanie z działalności Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB w 2006 r.

Na V Zjeździe sprawozdawczo-wyborczym ŁOIIB, który odbył się 8 kwietnia 2006 r., wybrano na drugą kadencję izby 2006-2010 Komisję Kwalifikacyjną ŁOIIB w następującym składzie (w nawiasach podano miejscowości zamieszkania):

Przewodniczący

mgr inż. bud. ład. Wacław Sawicki (Łódź)

Zastępca przewodniczącego

mgr inż. inżynierii środ.
Zbigniew Cichoński (Zgierz)

Sekretarz

mgr inż. bud. ład. Jan Gałązka (Łódź)

Członkowie

mgr inż. bud. ład. Józef Borkiewicz
(Zduńska Wola)

mgr inż. elektryk Jan Cichocki
(Kania Góra)

mgr inż. bud. ład. Cecylia Galińska
(Bełchatów)

mgr inż. bud. ład. Jan Gumienny
(Pabianice)

inż. bud. kolejowego Roman Jędrzejak
(Łódź)

mgr inż. telekom. Tomasz Kluska (Łódź)
mgr inż. bud. Andrzej Krzyżanowski

(Sieradz)

inż. bud. ład. Józef Kucharski
(Opoczno)

mgr inż. urządzeń sanit. Edward Maciejek
(Łódź)

mgr inż. elektryk Henryk Małasiński
(Łódź)

inż. elektryk Józef Nowak
(Skierniewice)

mgr inż. bud. Bogusław Orzeł
(Wieluń)

mgr inż. bud. drog. Zdzisław Soszkowski
(Sieradz)

mgr inż. bud. Andrzej Sułkowski
(Wieluń)

mgr inż. bud. ład. Zbigniew Szymborski
(Łódź)

mgr inż. urządzeń sanit. Bogdan Wrzeszcz
(Piotrków Trybunalski)

Skład Komisji Kwalifikacyjnej w stosunku do pierwszej kadencji zwiększono o pięć osób. W skład Komisji dodatkowo weszli kol. kol.: Józef Borkiewicz, Cecylia Galińska, Jan Gumienny, Tomasz Kluska, Andrzej Krzyżanowski, Bogusław Orzeł, Andrzej Sułkowski, Zbigniew Szymborski, Bogdan Wrzeszcz.

Do nowego składu Komisji nie weszli z poprzedniej kadencji: mgr inż. Zbigniew Dembiński, mgr inż. Przemysław Kowalski, inż. Czesław Tomczyk.

Głównymi zadaniami Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej jest prowadzenie postępowań kwalifikacyjnych oraz przeprowadzanie egzaminów na uprawnienia budowlane i wydawanie decyzji o ich nadaniu, względnie o odmowie ich nadania.

W 2006 r. odbyły się dwie sesje egzaminacyjne z egzaminami testowymi i ustnymi: VII wiosenna – od 2 do 14 czerwca i VIII jesienna od 1 do 12 grudnia.

Obie sesje poprzedzone były czteromiesięcznym okresem przeznaczonym na wnikliwe analizowanie składanych do Izby wniosków i ich kompletowanie pod kątem niezbędnych dokumentów kandydatów do uzyskania uprawnień budowlanych. Ostatecznie komisyjnie kwalifikowano dopuszczenie do egzaminu testowego, względnie wydawano decyzję o uzupełnieniu dokumentów lub decyzję o odmowie dopuszczenia do egzaminu. W całym procesie postępowania kwalifikacyjnego przestrzegano procedur wynikających z regulaminów określających działanie Komisji Kwalifikacyjnej. Zgodnie z „Regulaminem powoływania członków zespołów kwalifikacyjnych i egzaminacyjnych” na sesję wiosenną powołano 5 zespołów kwalifikacyjnych, natomiast na sesję jesienną 4.

Zespoły pracowały w 4-osobowych składach, dostosowanych do przydzielonych im specjalności, łącznie z sekretarzem zespołu powoływanym spośród pracowników administracyjnych biura ŁOIIB.

Na sesję wiosenną i sesję jesienną powołano po 9 zespołów egzaminacyjnych, w

składach odpowiednich do przydzielonych im specjalności.

W sesji wiosennej w egzaminach uczestniczyło 35 egzaminatorów, w tym 17 członków OKK i 18 z listy egzaminatorów OKK oraz 8 sekretarzy zespołów egzaminacyjnych.

W sesji jesiennej w egzaminach uczestniczyło 34 egzaminatorów, w tym 16 członków OKK i 18 z listy egzaminatorów OKK oraz 9 sekretarzy zespołów egzaminacyjnych.

Wyniki przeprowadzonych w 2006 r. egzaminów na uprawnienia budowlane w poszczególnych specjalnościach przedstawiają się następująco (podane liczby oznaczają w kolejności: pierwsza – liczbę osób zakwalifikowanych do egzaminu, druga – liczbę osób, które przystąpiły do egzaminu, trzecia – liczbę osób, które zdały egzamin):

- architektoniczna: 3/1/0
- konstrukcyjno-budowlana: 116/110/84
- instalacyjno-sanitarna: 60/54/49
- instalacyjno-elektryczna: 46/38/28
- drogowa: 25/22/15
- mostowa: 10/10/3
- telekomunikacyjna: 7/6/6
- kolejowa: 3/3/1
- Razem w 2006 r. w ŁOIIB: 270/244/186.

W poszczególnych specjalnościach występowały różne zakresy uprawnień budowlanych.

W sesji wiosennej wnioski na uzyskanie uprawnień złożono na 30 zakresów uprawnień budowlanych, natomiast w sesji jesiennej – na 33 zakresy. Krajowa Komisja Kwalifikacyjna przygotowała na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB, odpowiednie testy dla poszczególnych specjalności zakresów uprawnień budowlanych, natomiast pytania oraz zestawy pytań na egzamin ustny przygotowali uprawnieni członkowie OKK, korzystając z Centralnego Zasobu Pytań Egzaminacyjnych.

W dwóch terminach odbyły się posiedzenia Specjalistycznego Zespołu Kwalifikacyjnego Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB dla potrzeb postępowania w sprawie nada-

nia tytułu rzeczoznawcy budowlanego, w celu sprawdzenia kompletności wniosków i odbycia rozmów z zainteresowanymi kandydatami do uzyskania tego tytułu.

Na posiedzeniu Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB w dniu 28 czerwca 2006 r. został powołany pięcioosobowy Specjalistyczny Zespół dla uściślenia zasad odbywania praktyki zawodowej przez osoby ubiegające się o uprawnienia budowlane. Odbyły się trzy zebrania tego Zespołu, wyniki jego pracy zostały przedstawione na posiedzeniu Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB w dniu 4 października 2006 r. – do dalszej dyskusji na forum KK ŁOIB i ewentualnego skierowania wniosków do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej.

Bieżąca działalność Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB to: 4 posiedzenia plenarne, 1 posiedzenie Prezydium KK ŁOIB, 1 spotkanie przed wiosenną sesją egzaminacyjną członków Komisji z egzaminatorami z listy egzaminatorów poświęcone problematyce organizacji egzaminu na uprawnienia budowlane połączone ze szkoleniem dla egzaminatorów, przyjęcie 2 uchwał oraz 13 za-

rzędzeń Przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB w sprawach organizacji sesji egzaminacyjnych.

W 2006 r. zarejestrowano 562 książki praktyki zawodowej, co wiązało się z koniecznością indywidualnego rozpatrzenia każdego wniosku pod kątem posiadanego wykształcenia, niezbędnego do rozpoczęcia praktyki zawodowej. Wymagało to dużego nakładu pracy Przewodniczącego OKK oraz pracowników biura ŁOIB obsługujących Komisję Kwalifikacyjną.

Pracochłonną działalność Komisji Kwalifikacyjnej stanowiło udzielanie odpowiedzi członkom Izby na zapytania dotyczące interpretacji posiadanych przez nich uprawnień budowlanych lub możliwości ich rozszerzenia. Biorąc pod uwagę fakt, iż na przestrzeni lat Prawo budowlane ulegało nowelizacji, istotne stało się udzielanie przez Komisję Kwalifikacyjną odpowiedzi członkom Izby w zakresie interpretacji podstaw prawnych dla uzyskania uprawnień budowlanych. W 2006 r. odbyło się to na wniosek 71 członków ŁOIB oraz 13 organów administracji.

W 2006 r. w OKK zarejestrowano 479 pism przychodzących oraz 285 wychodzących.

Przewodniczący OKK koordynuje kompleksowo działalność Komisji Kwalifikacyjnej i ma stały dyżur w środy w godzinach 15.00-17.00. Zgłaszają się do niego członkowie Izby, w większości zainteresowani uzyskaniem lub interpretacją uprawnień budowlanych.

Przewodniczący OKK w 2006 r. uczestniczył we wszystkich posiedzeniach Rady ŁOIB oraz w posiedzeniach Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej z udziałem przewodniczących OKK.

Bieżącą obsługę administracyjną Komisji Kwalifikacyjnej w 2006 r. prowadzili dwaj pracownicy biura ŁOIB z wykształceniem prawniczym wymaganym do załatwiania problemowych spraw. Należy podkreślić zaangażowanie tych pracowników jak również członków Komisji Kwalifikacyjnej w operatywnym realizowaniu przydzielonych im przez Przewodniczącego zadań.

*Przewodniczący
Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB
Wacław Sawicki*

Sprawozdanie z działalności Sądu Dyscyplinarnego ŁOIB w 2006 r.

Od 1 stycznia do 7 kwietnia 2006 r. Sąd Dyscyplinarny ŁOIB pracował w 14-osobowym składzie, a 8 kwietnia 2006 r. V Zjazd ŁOIB wybrał na II kadencję przewodniczącego oraz członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (razem 17 osób). Obecnie SD ŁOIB pracuje w następującym składzie: Grzegorz Rakowski (przewodniczący OSD), Włodzimierz Bojanowski, Janusz Buczyński, Piotr Garwolski, Tadeusz Gruszczyński, Bogusława Gutowska, Ryszard Kaniecki, Grzegorz Kokociński, Juliusz Kopytowski (sekretarz), Andrzej Krzesiński (zastępca przewodniczącego), Andrzej Lipiński, Wojciech Majer, Grażyna Orzeł, Janusz Skupiński, Stanisław Świątek, Krzysztof Werner, Stanisław Wojciechowski.

Na posiedzeniu Sądu, które odbyło się 20 kwietnia 2006 r., wyłoniono zastępcę przewodniczącego Sądu w osobie p. Andrzeja Krzesińskiego oraz sekretarza Sądu, którym został pan Juliusz Kopytowski.

3. Sąd Dyscyplinarny ŁOIB w 2006 r. spotkał się w pełnym składzie 3 razy (19 I, 30 III i 20 IV). Na posiedzeniu Sądu, które odbyło się 19 stycznia 2006 r. dokonano analizy spraw prowadzonych przez SD ŁOIB w 2005 r. Analizy dokonali: przewodniczący wraz z panem Bartoszem Tkaczykiem oraz poszczególni przewodniczący składów orzekających. Prelegenci przedstawili tematy prowadzonych spraw i problemy, z jakimi się borykały składy orzekające.

Łącznie Sąd Dyscyplinarny ŁOIB rozpatrywał w 2006 r. 9 spraw:

- 2 sprawy o zatarcie kary, z czego jedna zakończyła się wydaniem decyzji odmownej, zaś w drugiej sprawie wydano decyzję o zatarciu kary;
- 4 sprawy z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej, z czego w 3 przypadkach orzeczono karę upomnienia, zaś jedna sprawa została umorzona;
- 3 sprawy z tytułu odpowiedzialności zawodowej, we wszystkich wydano de-

cyzję o ukaraniu upomnieniem.

Dwie decyzje OSD zostały zaskarżone do KSD, z czego jedno odwołanie zostało pozostawione bez rozpoznania, natomiast w drugim przypadku postępowanie odwoławcze jest w toku.

Przewodniczący SD ŁOIB uczestniczył w dwóch szkoleniach organizowanych przez KSD: 19-20 V oraz 6-7 X 2006 r. Ponadto, wszyscy członkowie Sądu brali udział w szkoleniu zorganizowanym przez ŁOIB w dniach 29-30 IX 2006 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w 2006 r. został poddany w lutym kontroli Komisji Rewizyjnej ŁOIB.

Współpraca SD ŁOIB z Rzecznikami Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIB, jak również z biurem ŁOIB, przebiegała w 2006 r. bez zakłóceń.

*Przewodniczący
Sądu Dyscyplinarnego ŁOIB
Grzegorz Rakowski*

Sprawozdanie z działalności

Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB w 2006 r.

Zgodnie z § 4 pkt. 3 Regulaminu Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej PIIB oraz ustaleniami Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB Rzecznik-koordynator przedstawia poniżej informację o działalności Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB w 2006 r.

1. Wprowadzenie

W 2006 r. dokonano istotnych zmian w przepisach regulujących podstawy działalności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej jako organu samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

W pierwszej kolejności należy przybliżyć zmiany wprowadzone uchwałą nr 23/06 V Krajowego Zjazdu PIIB z dnia 23 czerwca 2006 r., na podstawie której uchylono obowiązujące od początku istnienia samorządu zapisy, znajdujące się przede wszystkim w regulaminach, stwierdzające w uproszczeniu, iż w każdej Okręgowej Izbie jest jeden Okręgowy Rzecznik zaś pozostałe osoby, które ubiegały się o funkcję Okręgowego Rzecznika pełnią funkcję jego zastępców. Uznano, iż wszystkie osoby wybrane przez Okręgowe Zjazdy w toku wyborów na Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej piastują to stanowisko, przy czym osoba wybrana największą ilością głosów koordynuje działalność pozostałych Okręgowych Rzeczników. Zmiana regulaminu była konieczna z uwagi na treść przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, które nie przewidywały funkcji zastępców Okręgowych Rzeczników.

Po drugie, uchwałą nr 38/R/06 Krajowej Rady PIIB z 13 grudnia 2006 r. w miejsce „Trybu postępowania rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sądów dyscyplinarnych w postępowaniu w sprawach dyscyplinarnych i odpowiedzialności zawodowej w budownictwie” wprowadzone zostały dwa inne: „Tryb postępowania rzeczników od-

powiedzialności zawodowej i sądów dyscyplinarnych w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie” oraz „Tryb postępowania rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sądów dyscyplinarnych w postępowaniu w sprawach dyscyplinarnych”. Wraz z tym podziałem dokonano kosmetycznych zmian w przepisach.

2. Skład organu

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB działał w 2006 r. w składzie:

- a) do 8 kwietnia 2006 r.: mgr inż. Krzysztof Kopacz (Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej) oraz zastępcy: mgr inż. Beata Ciborska, inż. Zofia Kosz-Koszewska, mgr inż. Zbigniew Chortyński, inż. Wojciech Hanuszkiewicz.
- b) od 8 kwietnia 2006 r.: mgr inż. Krzysztof Kopacz (Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej-koordynator), mgr inż. Beata Ciborska, inż. Wojciech Hanuszkiewicz, inż. Jacek Kałuszka, mgr inż. Gerard Korbel, inż. Zofia Kosz-Koszewska, mgr inż. Małgorzata Krasoń, inż. Władysław Sadowski.

Na posiedzeniu, które odbyło się 27 kwietnia 2006 r., potwierdzono obowiązujący dotychczas podział pracy i zadań, który zakładał, iż mgr inż. Krzysztof Kopacz będzie reprezentował organ przed okręgowymi organami ŁOIIB w sprawach administracyjnych, jak również w zakresie obowiązków sprawozdawczości i udzielania informacji wynikających z art. 26 pkt 3 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów i § 4 pkt 3 i 4 Regulaminu Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej PIIB. Ponadto, będzie decydował o podziale wpływających spraw, jak również pełnił w siedzibie ŁOIIB cotygodniowe dyżury. W przypadku niemożności wywiązania się z przedstawionych zadań będzie zastępowany przez mgr inż. Beatę Ciborską lub inż. Wojciecha Hanuszkiewicza.

Ustalenia powyższe zostały potwierdzone na zebraniu Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB w dniu 7 września 2006 r.

3. Działalność Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB

W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2006 r. przedmiotem działalności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB było łącznie 31 spraw, w tym 26 wszczętych w 2006 r. oraz 5 wszczętych w 2005 r. Ponadto, Okręgowi Rzecznicy wzięli udział w rozprawach przed Sądem Dyscyplinarnym ŁOIIB w dwóch sprawach (OROZ/6/05 i OROZ/9/05) wniesionych do sądu dyscyplinarnego jeszcze w 2005 roku, a w jednej ze spraw (OROZ/13/05) podejmowane były czynności zmierzające do ustalenia czy upadły podstawy zawieszenia.

(Patrz: Tabele 1-3).

4. Analiza spraw

Z uwagi na znaczący przyrost spraw i idące za tym zwiększenie problemów, z jakimi spotykali się Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB, celem jest przedstawienie poniższych analiz prowadzonych spraw.

A. analiza ilościowa

W 2006 r. odnotowano znaczący wzrost ilości rozpoznawanych i wszczętych spraw.

Ilość nowych spraw (26) stanowi znaczący przyrost:

- w stosunku do roku 2005 (18 spraw) o ~ 144% prowadzonych postępowań,
- w stosunku do roku 2004 (16 spraw) o 162,5% prowadzonych postępowań.

Można zaobserwować stałą tendencję nie tylko do wzrostu ilości spraw w kolejnych latach, ale również zjawisko wpływu większej ilości spraw w ostatnim kwartale roku – 31,25% w 2004 r., 27,7% w 2005 r. oraz 34,6% w 2006 r., co pośrednio wpływa na ilość niezakończonych spraw – 8 niezakończonych spraw zawodowych wpłynęło do OROZ w okresie od 3 listopada do 22 gru-

dnia 2006 r., w tym od 14 grudnia 2006 r. wpłynęły 3 sprawy.

B. analiza merytoryczna wybranych zagadnień

Nasilają się zjawiska, które w sprawozdaniach do Okręgowego Zjazdu ŁOIIB i w informacjach do Okręgowej Rady ŁOIIB były już sygnalizowane:

a) wnioski o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej sporządzane przez Powiatowych Inspektorów Nadzoru Budowlanego z terenu województwa łódzkiego nie zawierają wszystkich obligatoryjnych elementów wskazanych w art. 97 Prawa budowlanego, z tego względu konieczne jest uzupełnianie postępowania wyjaśniającego przez Rzecznika przed skierowaniem wniosku do Sądu Dyscyplinarnego, co z kolei ograniczone jest terminem przedawnienia. W trzech postępowaniach Okręgowy Rzecznik z uwagi na treść wniosków i brak

wskazania dowodów sięgnął po środek ostateczny – wezwanie do usunięcia braków we wniosku (środek okazał się w tych sprawach nieskuteczny);

b) skargi osób fizycznych i innych podmiotów kierowane do Okręgowego Rzecznika są w istocie środkami mającymi na celu uzyskanie korzystnych dla tych podmiotów rozstrzygnięć, które można wykorzystać w innych postępowaniach (na ogół administracyjnych i cywilnych). Sprawy takie po analizie zgromadzonego materiału dowodowego nie dają żadnych podstaw do wystąpienia do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego – 3 sprawy dyscyplinarne i 5 spraw zawodowych;

c) równie często skargi osób fizycznych i innych podmiotów kierowane do Okręgowego Rzecznika są tak sformułowane, iż pojawiają się wątpliwości, czy Okręgowy Rzecznik jest właściwy do ich prowadzenia (całość lub część zarzutów) – poza

częścią wymienionych w pkt b), jeszcze inne dwie sprawy dotyczące odpowiedzialności zawodowej.

5. Sprawozdawczość

W zakresie obowiązków: sprawozdawczości i udzielania informacji, wynikających z art. 26 pkt 3 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów i § 4 pkt 3 i 4 Regulaminu Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej PIIB, Okręgowy Rzecznik-koordynator wywiązał się w sposób następujący:

- sprawozdanie dla Rady ŁOIIB za rok 2005 (pismo OROZ/1/06);
- sprawozdanie dla Rady ŁOIIB za okres 01 I 06 – 22 III 06 (pismo OROZ/67/06);
- sprawozdanie dla Rady ŁOIIB za okres 01 I 06 – 06 IX 06 (pismo OROZ/203/06);
- sprawozdanie dla Rady ŁOIIB za okres 06 IX 06 – 04 XII 06 (pismo OROZ/254/06);
- sprawozdanie dla Zjazdu ŁOIIB za rok 2005 (złożone przez członków Prezydium pismem 1694/06);
- sprawozdanie dla Zjazdu ŁOIIB za I kadencję w latach 2002-2006 (złożone przez członków Prezydium pismem 1693/06);
- statystyczne zestawienie postępowań wszczętych w 2005 r. sporządzone dla KROZ PIIB (poczta elektroniczna z 18 I 2006);
- statystyka umorzonych spraw w latach 2002-2006 sporządzona dla KROZ PIIB (pismo OROZ/207/06);
- obciążenie OROZ w miesiącach VII-XII (stan na 05 XII 06) sporządzone dla KROZ PIIB (pismo OROZ/257/06).

6. Zebrania Okręgowych Rzeczników

W 2006 r. odbyły się 2 zebrania OROZ ŁOIIB: 27 kwietnia i 7 września. Przedmiotem pierwszego posiedzenia były: kwestia reprezentacji organu, podziału obowiązków i pracy, wprowadzenie Okręgowych Rzeczników wybranych po raz pierwszy w zagadnienia prowadzonych postępowań, wymiana doświadczeń oraz bieżąca infor-

Tabela 1. Liczba spraw wszczętych w 2005 r., w których postępowania wyjaśniające toczyły się jeszcze w następnym roku.

1.	Ilość spraw wszczętych w 2005 r. toczących się w 2006 r.	5
1.1.	Sprawy poza kompetencją OROZ	0
1.2.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej	2
w tym:		
1.2.1.	Ilość niewszczętych postępowań	nie dotyczy
1.2.2.	Ilość wszczętych postępowań	nie dotyczy
1.2.3.	Ilość zawieszonych postępowań	0
1.2.4.	Ilość umorzonych postępowań	1
1.2.5.	Ilość spraw przekazanych do OSD	1
1.3.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności zawodowej	3
w tym:		
1.3.1.	Ilość niewszczętych postępowań	nie dotyczy
1.3.2.	Ilość wszczętych postępowań	nie dotyczy
1.3.3.	Ilość zawieszonych postępowań	0
1.3.4.	Ilość umorzonych postępowań	0
1.3.5.	Ilość spraw przekazanych do OSD	3
2.	Ilość spraw przekazanych do KROZ	0
3.	Ilość odwołań/zażaleń.	0
4.	Ilość spraw niezłatwionych na dzień sprawozdania	0
w tym:		
4.1.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej	0
4.2.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności zawodowej	0

macja o działalności z uwzględnieniem stanowiska KROZ w rozstrzygniętych sprawach, w których wniesiono odwołania i zażalenia od decyzji i postanowień OROZ ŁOIB. Przedmiotem drugiego zebrania była również bieżąca informacja o działalności OROZ i KROZ, w szczególności dotycząca zmian funkcjonowania Okręgowego Rzecznika, a w związku z tym pojawiła się konieczność potwierdzenia wcześniejszych ustaleń co do podziału zadań i reprezentacji.

7. Szkolenia

W dniach 28-29 września 2006 r. Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIB wzięli udział w szkoleniu zorganizowanym przez Radę ŁOIB w siedzibie Izby. Zajęcia ogólne oraz przykładowe rozprawy zostały poprowadzone i przygotowane przez mec. Krzysztofa Zajęca. Szkolenie odbyło się wspólnie z Okręgowymi Sądami Dyscyplinarnymi ŁOIB, ŚOIB, WOIB oraz Rzecznikami tych Izb.

Ponadto, Okręgowy Rzecznik-koordynator brał udział w spotkaniach i szkoleniach zorganizowanych przez KROZ i KSD PIIB w dniach 19-20 maja i 6-7 października 2006 r.

8. Współpraca z organami samorządu

Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej współpracowali i współdziałali w różnym stopniu z częścią organów ŁOIB i biurem ŁOIB oraz Krajowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej PIIB. Działania związane ze sprawozdawczością, przekazywaniem informacji oraz organizacją szkoleń zostały powyżej opisane.

a) Okręgowa Rada ŁOIB

Współpraca z Radą ŁOIB układała się poprawnie. Mimo braku informacji ze strony Skarbnika Rady, czy preliminarz wydatków zaproponowany przez Okręgowego Rzecznika został zaakceptowany, ryczałt Okręgowego Rzecznika-koordynatora oraz rekompensaty dla pozostałych Rzeczników były w 2006 r. wypłacane bez zastrzeżeń.

Rada ŁOIB zapewniła stałą obsługę dla Okręgowych Rzeczników przez pracownika biura ŁOIB w wymiarze 0,5 etatu.

b) Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ŁOIB

W toku prowadzonych postępowań wzajemne wywiązywanie się z obowiązków przez oba organy nie budzi żadnych zastrzeżeń. Poza jedną sprawą (OROZ/18/05 – OSD/1/D/06) Okręgowy Rzecznik nie podważał rozstrzygnięć Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŁOIB, nie składając odwołań i zażaleń.

c) Okręgowa Komisja Rewizyjna ŁOIB

W lutym 2006 r. Komisja Rewizyjna przeprowadziła kontrolę działalności Okręgowych Rzeczników. W związku z brakiem powiadomienia o konieczności wykonania jakichkolwiek wniosków pokontrolnych najwyraźniej

kontrola nie budziła zastrzeżeń. Ponadto, w czerwcu 2006 r. dokonano kontroli w związku ze sprawą OROZ/9/05, nieznane są wnioski z przeprowadzonej kontroli, tym niemniej należy zauważyć, że sprawa była rozpatrywana również przez Sąd Dyscyplinarny, który nie stwierdził żadnych uchybień w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym i ukarał obwinionego zgodnie z wnioskiem Okręgowego Rzecznika (obwiniony nie odwoływał się od orzeczenia Sądu).

d) Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej PIIB

Do Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej PIIB wnoszono od decyzji i postanowień Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIB odwołania i zażalenia, szczególnie określa poniższe zestawienie:

Tabela 2. Liczba spraw wszczętych w 2006 r., (przy czym w sprawie OROZ/1/06 część zarzutów została rozpoznana w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie odpowiedzialności zawodowej, a pozostałe w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej. Uwaga: w nawiasach podano wyniki bez tej sprawy).

1.	Ilość spraw które wpłynęły do OROZ	26(25)
1.1.	Sprawy poza kompetencją OROZ	2
1.2.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej	6(5)
w tym:		
1.2.1.	Ilość niewszczętych postępowań	0
1.2.2.	Ilość wszczętych postępowań	0
1.2.3.	Ilość zawieszonych postępowań	0
1.2.4.	Ilość umorzonych postępowań	5(4)
1.2.5.	Ilość spraw przekazanych do OSD	0
1.3.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności zawodowej	19(18)
w tym:		
1.3.1.	Ilość niewszczętych postępowań	6
1.3.2.	Ilość wszczętych postępowań	13(12)
1.3.3.	Ilość zawieszonych postępowań	2
1.3.4.	Ilość umorzonych postępowań	2(1)
1.3.5.	Ilość spraw przekazanych do OSD	1
2.	Ilość spraw przekazanych do KROZ	5(4)
3.	Ilość odwołań/zażaleń	5(4)
4.	Ilość spraw niezadowolonych na dzień sprawozdania	9
w tym:		
4.1.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej	1
4.2.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności zawodowej	8

- OROZ/1/06 (odwołanie i zażalenie)
  - decyzja nr 2/2006 o umorzeniu postępowania z uwagi na upływ 3 letniego terminu określonego w art. 100 Prawa budowlanego została zaskarżona odwołaniem – Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej PIIB decyzją nr 22/06 umorzył postępowanie odwoławcze, uznając – o co wnosił OROZ – brak legitymacji skarżącego;
  - postanowienie nr 3/2006 o umorzeniu postępowania z uwagi na upływ 3-letniego terminu określonego w art. 52 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów zostało zaskarżone zażaleniem – KROZ post. nr 40/06 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie;
- OROZ/5/06
  - postanowienie nr 3/2006 o umorzeniu postępowania z uwagi na brak dowodów (§ 13 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów) zostało zaskarżone zażaleniem – KROZ post. 44/06 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie, niemniej pismem w trybie nadzoru nakazał rozważenie wszczęcia w przedmiotowej sprawie postępowania wyjaśniającego w sprawie odpowiedzialności zawodowej (postępowanie takie zostało wszczęte – sprawa OROZ/20/06);
- OROZ/7/06
  - postanowienie nr 1/2006 o umorzeniu postępowania z uwagi na brak dowodów (§ 13 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów) zostało zaskarżone zażaleniem – KROZ post. nr 22/06 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie;
- OROZ/12/06
  - postanowienie nr 4/2006 o umorzeniu postępowania z uwagi na wystąpienie okoliczności wyłączającej postępowanie (§ 9 ust. 3 rozporządzenia w zw. z art. 52 ustawy o samorządach i art. 17 § 1 pkt 3 Kpk) zostało zaskarżone zażaleniem – KROZ post. nr 43/06 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Tabela 3. Wszystkie sprawy rozpatrywane merytorycznie.

1.	Ilość spraw, które wpłynęły do OROZ	31
1.1.	Sprawy poza kompetencją OROZ	2
1.2.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej	8
w tym:		
1.2.1.	Ilość niewszczętych postępowań	0
1.2.2.	Ilość wszczętych postępowań	0
1.2.3.	Ilość zawieszonych postępowań	0
1.2.4.	Ilość umorzonych postępowań	6
1.2.5.	Ilość spraw przekazanych do OSD	1
1.3.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności zawodowej	22
w tym:		
1.3.1.	Ilość niewszczętych postępowań	6
1.3.2.	Ilość wszczętych postępowań	13
1.3.3.	Ilość zawieszonych postępowań	2
1.3.4.	Ilość umorzonych postępowań	2
1.3.5.	Ilość spraw przekazanych do OSD	4
2.	Ilość spraw przekazanych do KROZ	5
3.	Ilość odwołań/zażaleń.	5
4.	Ilość spraw niezalatwionych na dzień sprawozdania	9
w tym:		
4.1.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej	1
4.2.	Sprawy dotyczące odpowiedzialności zawodowej	8
rozbieżności w rubrykach 1.2.-1.3., 1.2.4., 1.3.4., 2., 3., wynikają z wpisywania sprawy OROZ/1/06 do spraw odp. zaw. i odp. dyscyp.		

Okręgowy Rzecznik w roku 2006 dwukrotnie (w maju i grudniu) zwracał się do Krajowego Rzecznika z prośbą o wyjaśnienie wątpliwości prawnych. Jedną odpowiedź już uzyskał.

9. Inne

Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIB planowali zwrócić się do organów nadzoru budowlanego, działających na terenie właściwości organów ŁOIB, z pismem wyjaśniającym, jakim wymaganiom powinien odpowiadać wniosek kierowany do Rzecznika w trybie art. 97 Prawa budowlanego. Jednakże z uwagi na podważoną w orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie pozycję okręgowych rzeczników w postępowaniu wyjaśniającym w sprawach odpowiedzialności zawodowej ze wspomnianą inicjatywą należy wstrzymać się do czasu rozstrzygnięcia tych zagadnień przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

Wciąż trwają prace nad nowym Kodeksem Etycznym postępowania członków PIIB.

*Rzecznik Odpowiedzialności
Zawodowej ŁOIB
Krzysztof Kopacz*

Nasza Izba w statystyce

(dane z 2 stycznia 2007 r.)

Aktualnie na liście członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa umieszczonych jest **6709 Koleżanek i Kolegów**, którzy pełnią samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w niżej wymienionych specjalnościach:

• konstrukcyjno-budowlanej	3693 (55,05%)	• drogowej	290 (4,32%)
• instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych	1337 (19,93%)	• kolejowej	85 (1,26%)
• instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych	1149 (17,13%)	• telekomunikacyjnej	68 (1,01%)
		• architektonicznej	49 (0,73%)
		• mostowej	38 (0,57%)

Dane statystyczne o członkach ŁOIIB wzbogacamy o podział według kryteriów:

• wykształcenia:

- 3384 inżynierów stanowi 50,44% członków Izby
- 3066 techników stanowi 45,70% członków Izby
- 259 majstrów stanowi 3,86% członków Izby

• płci:

- W naszym gronie mamy 780 Koleżanek (11,63%) oraz 5929 Kolegów (88,37%).

• miejsca zamieszkania:

dzielnica Łódź-Bałuty	927 (13,82%)
dzielnica Łódź-Polesie	749 (11,16%)
dzielnica Łódź-Widzew	570 (8,50%)
dzielnica Łódź-Górna	561 (8,36%)
powiat bełchatowski	403 (6,01%)
Piotrków Trybunalski	354 (5,28%)
powiat zgierski	325 (4,84%)
powiat pabianicki	293 (4,37%)
dzielnica Łódź-Śródmieście	235 (3,50%)
powiat sieradzki	230 (3,43%)
powiat tomaszowski	219 (3,26%)
Skierniewice	204 (3,04%)
powiat kutnowski	204 (3,04%)
powiat radomszczański	198 (2,95%)

• wieku:

- 371 członków (5,53%) w wieku od 26 do 35 lat,
- 760 członków (11,33%) w wieku od 36 do 45 lat,
- 2575 członków (38,38%) w wieku od 46 do 55 lat,
- 3211 członków (34,45%) w wieku od 56 do 65 lat,
- 692 członków (10,31%) w wieku powyżej 65 lat.

powiat łowicki	158 (2,36%)
powiat łódzki wschodni	152 (2,27%)
powiat wieluński	152 (2,27%)
powiat opoczyński	135 (2,01%)
powiat piotrkowski	122 (1,82%)
powiat zduńskowolski	97 (1,45%)
powiat łaski	83 (1,24%)
powiat pajęczański	79 (1,18%)
powiat rawski	68 (1,01%)
powiat poddębicki	57 (0,85%)
powiat łęczycki	48 (0,72%)
powiat skierniewicki	35 (0,52%)
powiat brzeziński	27 (0,40%)
powiat wieruszowski	24 (0,36%)

Należy dodać, że pełne prawa członka samorządu zawodowego inżynierów budownictwa posiadają **6303** osoby, ponieważ 349 osób zostało zawieszonych na swój wniosek z powodu czasowego zaprzestania wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, a 57 osób zostało zawieszonych na wniosek Skarbnika Rady Izby na skutek nieuiszczenia składek członkowskich przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

W NAJWIĘKSZYM SKRÓCIE

Pole odpowiedzialności

Wejście w krąg rzeczników odpowiedzialności zawodowej skłoniło mnie do poświęcenia większej uwagi formalnym granicom pola działalności inżynierów budownictwa. Niewiele przecież wnosi nam w tej mierze ustawowa definicja, że „za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie uważa się działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych”. W gruncie rzeczy nie wiadomo dokładnie, gdzie przebiegają granice między odpowiedzialnością ponoszoną z jednej strony na gruncie prawa budowlanego, a i z drugiej strony choćby np. prawa energetycznego, wodnego czy geodezyjnego.

Pierwotną przyczyną tego stanu były postanowienia prawa budowlanego uchwalonego w 1961 roku. Z jednej strony przesunęły one do odrębnego ustawodawstwa kwestie gospodarki gruntami budowlanymi oraz miejscowego zagospodarowania przestrzennego, z drugiej zaś strony włączyły do budownictwa działalność zawodową w różnych dziedzinach techniki, które wcześniej były przedmiotem prawa przemysłowego. W ten sposób przemysły koncesjonowane – instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych i elektrycznych – stały się specjalnościami onnipotentnego budownictwa. Odrębną sprawą była przy tym ustrojowa innowacja w postaci resortowej dezintegracji legislacyjnych i władczych kompetencji administracji budowlanej. Kolejne ustawy o prawie budowlanym nie wracały, niestety, do korzeni z 1928 r. i biegły już po torach ustalonych w 1961 r. Nawet zmiana ustroju, która dawała szansę na uchwalenie prawa budowlanego w sposób przynajmniej bliski przedwojnemu, w istocie nie uczyniła wiosny, na przeszkodzie ku temu stały bowiem różne partykularyzmy i bariery mentalne, tkwiące wtedy, a widoczne i dziś w naszym środowisku zawodowym. Co więcej, także dzisiejsze prawo energetycz-

ne, które miało przywrócić regulacje przedwojennego prawa przemysłowego, z punktu widzenia budownictwa okazało się niewypałem.

Brak obecnie jednoznacznego ustalenia w prawodawstwie – gdzie w ogóle zaczyna się i gdzie kończy budownictwo jako takie – prowadzi do różnych paradoksów. Na przykład w ubiegłym roku miały miejsce w Polsce dwie wielkie katastrofy: budowlana na terenie katowickich targów i górnicza w kopalni Halemba. Nikomu nie przyszłoby do głowy, by akcją ratunkową w kopalni mógł kierować ktoś nieposiadający wiedzy inżyniera górnictwa, ale ratowaniem ludzi przygniecionych zawaloną budowlą kierował nie doświadczony inżynier budownictwa, lecz pożarnictwa. Ten sam, który przed laty wyróżnił się przy gaszeniu ogromnego pożaru lasów w rejonie Kuźni Raciborskiej. Zatem z pewnością dzielny człowiek i świetny strażak, ale z punktu widzenia kwalifikacji budowlanych po prostu amator bądź w najlepszym razie samouk. Nie wiem, czy można by było szybciej wyciągnąć ludzi uwięzionych pod resztkami stalowej konstrukcji hali oraz połamanymi blachami pokrycia dachu i ścian osłonowych, gdyby na jego miejscu lub obok niego był równie sprawny człowiek, ale mający wiedzę inżyniera budowlanego, tym niemniej mam poczucie, że w tym przypadku właśnie tak być powinno.

A tak na marginesie – czy jakiś formalny związek z szeroko rozumianą problematyką ratownictwa cywilnego może mieć ostatnio wprowadzona wśród inżynierów budownictwa cywilnie saperska specjalność „wyburzeniowa”? Jeśli nie, to w gruncie rzeczy nie wiem, po co komu taka ekstra specjalność zamiast oczywistej specjalizacji w ramach specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Inna sprawa, że mamy urodzaj na niby-nowe specjalności. Powstają przez podział dotychczasowych albo przyłączanie do budownictwa kolejnych dziedzin techniki. Mostowcy, którzy byli dotychczas elitą kon-

struktorów budowlanych, teraz wywalczyli sobie, że będą elitą samą w sobie i dla siebie. Nie można się jednak doczekać rzeczywiście niezbędnego podziału specjalności instalacyjnych, choć wszyscy wiedzą, że co innego sieci gazowe, a co innego wodociągi i kanalizacje. Z kolei teletechnikom nie wystarczyły regulacje prawne związane z telekomunikacją i mają teraz prawo wykonywania swego zawodu w ramach samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Jak tak dalej pójdzie, to niedługo będziemy musieli wprowadzić uprawnienia budowlane i dla informatyków. Motywacja będzie logiczna – coraz więcej przecież wznosimy budynków inteligentnych. I nie będzie to nikogo dziwić, bo jeśli zajrzy się do spisu obowiązujących u nas zawodów regulowanych, przygotowanego przez Polskę w ramach prac nad akcesją do Unii Europejskiej, zobaczymy tam zawód rzeczoznawcy budowlanego, do którego wymagane jest wykształcenie elektronika oraz praktyka w zakresie kolejowego zabezpieczenia ruchu i łączności.

Równocześnie, o ile z tradycyjnego zakresu inżynierii lądowej i wodnej wydzielone teraz mamy budowle drogowe i kolejowe oraz mosty, o tyle bezszmerowo gdzieś nam się zapodziało budownictwo wodne, skrywające się teraz gdzieś na marginesie pod wszechogarniającym pojęciem inżynierii środowiska. Przy innej okazji natomiast z budownictwa wyeliminowane i zastrzeżone zostało wyłącznie dla geodetów miernictwo budowlane, stanowiące dawniej oczywistą domenę inżynierów budownictwa lądowego i wodnego.

Z pewnością nie są to wszystkie przyczyny, które w sposób pośredni lub bezpośredni wpływają na formalne niedookreślenie pola odpowiedzialności zawodowej w budownictwie. W ogóle zaś odrębną, mało czytelną sprawą jest przenikanie się naszej działalności technicznej z zawodowo uprawianą działalnością gospodarczą, z rzemiosłem budowlanym itp.

Czy może się z tym uporać nasz samorząd zawodowy? Moim zdaniem nie tylko może, ale i musi. Bo jeśli nie my, to kto?

Andrzej Bratkowski

Jubileusz pięciolecia naszej Izby

Przygotowania do uroczystości jubileuszowych przebiegają bez większych zakłóceń pod czujnym okiem Komitetu Organizacyjnego, który został powołany już 23 sierpnia 2006 r. na mocy uchwały nr 11/II Prezydium Rady ŁOIIB w następującym składzie: mgr inż. Grzegorz Cieśliński – jako przewodniczący komitetu oraz członkowie: mgr inż. Jan Boryczka, mgr inż. Zbigniew Cichoński (przedstawiciel Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB), mgr inż. Roman Cichosz, mgr inż. Agnieszka Jońca, mgr inż. Andrzej Lipiński (przedstawiciel Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB), inż. Wiesław Sienkiewicz oraz dr inż. Danuta Ulańska.

Inicjatywa ufundowania sztandaru naszej Izby trafiła na podatny grunt. Możemy zatem z satysfakcją opublikować dość długą listę fundatorów wg stanu z 17 stycznia 2007 r., którą podajemy w kolejności wpłat informując, że pierwsza cegielka została zakupiona 10 lipca 2006 r., a pierwszy gwóźdź 8 września 2006 r.

CEGIELKI:

1. Andrzej B. Nowakowski
2. Grzegorz Cieśliński
3. Jan Boryczka

4. Roman Cichosz
5. Sławomir Przesmycki
6. Kazimierz Jakubowski
7. Wiesław Sienkiewicz
8. Eryk Frandzel
9. Sławomir Najgiebauer
10. Roman Wojtczak
11. Kazimierz Mamos
12. Andrzej Kacperski
13. Kazimierz Kucharski
14. Danuta Ulańska
15. Jerzy Żak
16. Paweł Lewandowski
17. Izabela Drobnik-Kamińska
18. Józef Nowak
19. Ksawery Krassowski
20. Waclaw Sawicki
21. Jerzy Kędzierski
22. Zbigniew Cichoński
23. Roman Kostyła

GWOŹDZIE:

1. Andrzej B. Nowakowski
2. Przedsiębiorstwo Inżynieryjno-Projektowe BINŻ sp. z o.o. w Bełchatowie
3. Krzysztof Kopacz i Grzegorz Rakowski
4. Sławomir Przesmycki
5. Jan Boryczka i Grzegorz Cieśliński

Podczas posiedzeń Rady ŁOIIB, które odbyły się 6 września 2006 r. i 6 grudnia 2006 r. kolejni fundatorzy cegiełek zostali uhonorowani dyplomami oraz odznakami ŁOIIB.

Pięknie wyhaftowany przez Siostry Karmelitanki Bose sztandar zostanie poświęcony w niedzielę 18 marca 2007 r. podczas mszy świętej, która rozpocznie się o godzinie 18.00 w kościele pod wezwaniem św. Teresy i św. Jana Bosko (w Łodzi przy Rondzie Solidarności). A 31 marca 2007 r. sztandar naszej Izby symbolizujący wspólnotę osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie na terenie Łodzi i województwa łódzkiego zostanie uroczystie wprowadzony na salę obrad VI Zjazdu, który jest najwyższym organem naszej Izby.

14 czerwca 2007 r. w godzinach od 12.00 do 19.00 organizujemy na terenie naszej nieruchomości przy ul. Północnej 39 „Dzień otwarty ŁOIIB”, na który zapraszamy nie tylko członków Izby, ale również osoby zainteresowane problematyką samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Nazajutrz, 15 czerwca 2007 r. na wewnętrznym dziedzińcu siedziby naszej Izby o godzinie 17.00 rozpocznie się piknik, który organizujemy przede wszystkim dla członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa z terenu Łodzi i województwa łódzkiego. Ponieważ jednak jest nas grubo ponad sześć tysięcy, organizatorzy pikniku uznali, że najskuteczniejszą formą ustalenia liczby uczestników będzie odpowiednio wczesne wykupienie wejściówek za symboliczną opłatą pięciu złotych.

Można będzie je nabywać zarówno w biurze ŁOIIB, jak i w sześciu Punktach Informacyjnych w nieprzekraczalnym terminie do 22 maja br. Wpłaty można będzie dokonywać również przelewem na konto Izby (nr 8114401231000000002227622) koniecznie z dopiskiem „za potwierdzenie uczestnictwa w spotkaniu jubileuszowym ŁOIIB”.

Prosimy o zrozumienie faktu, że z przyczyn organizacyjnych po 22 maja br. nie będziemy już mogli przyjmować wspomnianych pięciozłotowych wpłat.

PRENUMERATA CZASOPISM NAUKOWO-TECHNICZNYCH

W ramach udzielania członkom samorządu zawodowego inżynierów budownictwa pomocy w zakresie podnoszenia kwalifikacji, Rada ŁOIIB – podobnie jak w ubiegłym roku – przyjęła uchwałę, dzięki której członkowie naszej Izby mogą prenumerować w 2007 r. dowolną liczbę egzemplarzy wybranych czasopism naukowo-technicznych przy odpłatności 2,50 zł za jeden egzemplarz. Szczegółowa informacja na temat zasad realizacji prenumeraty ukazała się w ostatnim numerze „Kwartalnika Łódzkiego”.

Do 17 stycznia br. jedynie od 169 osób wpłynęły zamówienia na roczną prenumeratę 353 egzemplarzy czasopism naukowo-technicznych. W podziale na poszczególne tytuły wygląda to następująco:

• „Inżynieria i Budownictwo” 58	• „Gaz, Woda i Technika Sanitarna” 15
• „Przegląd Budowlany” 53	• „Drogownictwo” 13
• „Elektroinstalator” 39	• „Wiadomości Melioracyjne i Łąkarskie” . . 11
• „Materiały Budowlane” 33	• „Gospodarka Wodna” 9
• „Biuletyn INPE” 33	• „Technika Transportu Szynowego” 6
• „Wiadomości Projektanta Budownictwa” . . 31	• „Wiadomości Naftowe i Gazownicze” . . . 2
• „Polski Instalator” 25	• „Przegląd Telekomunikacyjny” 1
• „Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacja” . 24	

Bardzo słabe zainteresowanie czytelnictwem czasopism naukowo-technicznych skłoniło nas do przedłużenia terminu dokonywania wpłat za prenumeratę na 2007 r. na czas bliżej nieokreślony.

Pięćdziesięciolecie Wydziału

16 listopada 2006 r. odbyło się otwarte posiedzenie Rady Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, które zakończyło całą sekwencję uroczystości związanych z jubileuszem pięćdziesięciolecia Wydziału. Wśród honorowych gości można było zauważyć m.in. dr. inż. Olafa Gajla – podsekretarza stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, prof. Jana Krysińskiego – rektora Politechniki Łódzkiej, prof. Zbigniewa Kączkowskiego z Warszawy – 85-letniego nestora polskiej mechaniki stosowanej, prof. Włodzimierza Kiernożyckiego – rektora Politechniki Szczecińskiej, prof. Stanisława Kajfasza z Polskiej Akademii Nauk, mgr. inż. Wiktora Piwkowskiego – przewodniczącego PZITB, jak również członków najbliższej rodziny śp. prof. Władysława Kuczyńskiego – organizatora i pierwszego dziekana Wydziału.

Prowadząca uroczystość prof. Maria Kamińska – obecny dziekan Wydziału – powitała licznie przybyłych gości, w tym dziekanów kilkunastu związanych z inżynierią lądową wydziałów z całego kraju, po czym w syntetycznym skrócie przedstawiła historię Wydziału, który formalnie został powołany 24 maja 1956 roku. W ciągu ostatniego półwiecza ponad 8 tysięcy absolwentów uzyskało tytuły zawodowe inżyniera oraz magistra inżyniera. Obecnie kadre naukowo-dydaktyczną stanowi 8 profesorów, 24 doktorów

habilitowanych oraz 98 doktorów nauk technicznych, a w bieżącym roku Wydział uzyskał pierwszą kategorię według klasyfikacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Następnie wspomnienie o profesorze Władysławie Kuczyńskim (1915-1998) wygłosił prof. Artem Czkwianianc – Jego wychowanek oraz następca na funkcji kierownika Katedry Budownictwa Żelbetowego (obecnie Katedry Budownictwa Betonowego), a rektor PŁ prof. Jan Krysiński kontynuował wątek wspomnieniowy o działalności pierwszego dziekana Wydziału, po czym nastąpiło odświeżenie popiersia prof. Władysława Kuczyńskiego, czego dokonał

osobiście JM Rektor PŁ wraz z wdową po śp. Profesorze panią Izą Kuczyńską. W tym miejscu należy odnotować stosunkowo rzadko spotykane wierne ujęcie podobieństwa rzeźby do portretowanej osoby, co wymownie świadczy o mistrzostwie autora popiersia – profesora Andrzeja Joczka.

W dalszej części uroczystego posiedzenia Rady Wydziału dokonano prezentacji życiorysów czterech profesorów szczególnie zasłużonych w historii Wydziału. Do tego grona zostali zaliczeni:

- profesor Bolesław Rosssiński (1903-1995), założyciel i wieloletni kierownik Katedry Geotechniki i Budowli Inżynierskich, wybitny specjalista z zakresu mechaniki gruntów i fundamentowania, a także wytrawny inżynier z dużą praktyką w szeroko rozumianym budownictwie; patriota, który za działalność w Armii Krajowej został aresztowany w listopadzie 1944 r., a następnie skazany na karę śmierci; od 1993 r. Doktor Honoris Causa Politechniki Łódzkiej;
- profesor Jerzy Sułocki (1921-1998) od 1966 r. etatowy docent w Katedrze Mechaniki Budowli, a później jej kierownik, dziekan Wydziału przez dwie kadencje a także przewodniczący Oddziału Łódzkiego PZITB w latach 1975-1981;
- profesor Jan Wereszczyński (1914-1991) pierwszy kierownik Katedry Geodezji, a

także (od 1980 r.) wykładowca Wyższej Szkoły Marynarki Wojennej w Gdyni;
– docent Janusz Medwadowski (1915-1985), założyciel i długoletni kierownik Katedry Konstrukcji Stalowych, znany i ceniony konstruktor współpracujący z wieloma łódzkimi biurami projektowymi, działacz społeczny, m.in. czterokrotnie wybierany na funkcję przewodniczącego Zarządu Oddziału PZITB w Łodzi (1961-1968).

Następnie JM Rektor PŁ dokonał odsłonięcia płaskorzeźb przedstawiających sylwetki wyróżnionych profesorów. Zostały one usytuowane w hallu na ścianie największego audytorium B11, a ich twórcą jest również niezmordowany profesor Andrzej Jocz wraz z grupą współpracowników.

Po krótkiej przerwie zebrani wysłuchali wystąpień zaproszonych gości, spośród których pierwszy przemawiał minister Olaf Gajl

– absolwent oraz były pracownik Katedry Mechaniki Teoretycznej PŁ. Należy również wspomnieć o znakomitym wystąpieniu prof. Zbigniewa Kączkowskiego zakończonym wierszem Jana Kasprowicza „Błogosławieni”, który zadedykował „w hołdzie nieżyjącym już niepokornym kolegom”:

*Błogosławieni, którzy w czasie gromów
nie utracili równowagi ducha,
którym na widok spustoszeń i złomów
nie płynie z serca pieśń rozpaczliwa,
którzy wśród nocy nieprzebytych cieni
nie tracą wiary w blask ramnych promieni...
Błogosławieni.*

*Błogosławieni, albowiem ich męstwo
wielkiego gmachu wrota im otworzy,
gdzie razem z Chwałą króluje Zwycięstwo,
bez twardych kajdan i bez tych obroży,
które na ziemi noszą upodleni.*

*Ten raj się tylko dla silnych zieleni.
Błogosławieni.*

*Błogosławieni, albowiem ich syny
będą sprzątali z ich ziaren owoce
i wśród zmartwychwstań porannej godziny,
gdy złote słońce blaskiem zamigoce,
będą wołali duchem podniesieni!
Za ojców sprawą świat się nam rumieni!
Błogosławieni.*

W dalszej części posiedzenia profesor Krzysztof Pawłowski, dyrektor Instytutu Architektury i Urbanistyki PŁ wygłosił wykład nt. „Forma organizacji przestrzeni a tożsamość miasta”. Na koniec prof. Wojciech Barański – prodziekan ds. nauki odczytał adresy okolicznościowe, jakie licznie napływały ze wszystkich zakątków kraju.

Andrzej B. Nowakowski

SILVA RERUM

Na liście 50 najlepszych uczelni na świecie znajduje się aż 37 uczelni ze Stanów Zjednoczonych, 5 z Wielkiej Brytanii, po dwie z Japonii i Kanady oraz po jednej ze Szwajcarii, Holandii, Szwecji i Francji.

***

Za EUROSTAT-em podajemy klasyfikację 25 krajów Unii Europejskiej według kryterium wytwarzanego na osobę produktu krajowego brutto (w procentach w stosunku do średniej unijnej): 1. Luksemburg (248), 2. Irlandia (137), 3. Dania (124), 4. Holandia (123), 5. Austria (123), 6. Belgia (118), 7. Wielka Brytania (115), 8. Szwecja (115), 9. Finlandia (112), 10. Niemcy (110), 11. Francja (109), 12. Włochy (103), 13. Hiszpania (99), 14. Cypr (83), 15. Grecja (82), 16. Słowenia (80), 17. Czechy (73), 18. Portugalia (71), 19. Malta (69), 20. Węgry (61), 21. Estonia (57), 22. Słowacja (55), 23. Litwa (52), 24. Polska (50), 25. Łotwa (47).

Obliczenia zostały przeprowadzone według parytetu siły nabywczej, który uwzględnia różnice w poziomie cen w poszczególnych krajach UE.

Wybijająca się pozycja Luksemburga wynika z faktu, że pracuje tam dużo obywateli innych krajów, którzy wytwarzają dochód narodowy, ale – jako niemieszkający tam na stałe – nie są brani pod uwagę przy jego przeliczaniu na osobę.

***

Z badań przeprowadzonych w lutym 2006 r. przez firmę GFK na ogólnopolskiej, reprezentacyjnej próbie 958 dorosłych Polaków wynika następująca klasyfikacja zawodów:

1. profesor (82%), 2. lekarz (72%), 3. dziennikarz (59%), 4. prezes, dyrektor (55%), 5. inżynier (54%), 6. przedsiębiorca (54%) (...), 19. rolnik indywidualny (16%), 20. taksówkarz (12%), 21. robotnik niewykwalifikowany (7%).

***

Imię pierwszego prezydenta Stanów Zjednoczonych AP George’a Washingtona (1732-1799) nosi prestiżowa nagroda przyznawana corocznie wybitnym inżynierom i naukowcom w dowód uznania za zasługi na rzecz rozwoju ludzkości. Ustanowiona została przed dziewięćdziesięcioma laty a jej

pierwszym laureatem został Herbert Clark Hoover (1874-1964) z wykształcenia inżynier budowlany (civil engineer), który jako jedyny przedstawiciel naszej profesji był w latach 1929-1933 prezydentem tego supermocarstwa.

Pierwszym inżynierem polskiego pochodzenia uhonorowanym w 1931 roku tą nagrodą był Ralph Modjeski (1861-1940), syn Heleny Modrzejewskiej – wybitny budowniczy mostów.

W gronie laureatów nagrody im. George’a Washingtona znaleźli się m.in. Orville Wright – pionier lotnictwa, Henry Ford – pionier taśmowej produkcji samochodów oraz Neil Armstrong – pierwszy człowiek, który stanął na Księżycu.

***

Pięć krajów, które miały największy wkład w finansowanie budżetu Unii Europejskiej w 2005 roku to (w nawiasach kwoty w miliardach euro): 1. Niemcy (22,9), 2. Francja (17,8), 3. Włochy (14,7), 4. Wielka Brytania (14,3), 5. Hiszpania (9,2).

Polska plasuje się na 11. miejscu z wkładem 2,1 mld euro a na ostatnim Malta, która wpłaciła w 2005 r. tylko 0,04 mld euro.

dokończenie na str. 24

O biegłych sądowych słów kilka

Wielu z nas zdążyło się już zapewne przekonać o tym, że w „demokratycznym państwie prawnym urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej” (cytat z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej), jakie od kilkunastu lat nie bez trudności budujemy, lawinowo wzrasta liczba problemów, których rozwiązanie nie może obejść się bez udziału prawników, a w dodatku znaczna ich część znajduje swój finał na sali sądowej.

Oczywiście prawnicy nie mogą znać się na wszystkim, co m.in. skutkuje koniecznością powoływania biegłych sądowych, którym poświęcono cały rozdział w ustawie z 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. nr 98, poz. 1070 z późn. zm.). Z mocy zawartego tam upoważnienia minister sprawiedliwości 24 stycznia 2005 r. wydał rozporządzenie dość szczegółowo regulujące problematykę biegłych sądowych. Zostało ono opublikowane w dzienniku ustaw nr 15 z 26 stycznia 2005 r. pod pozycją 133. Z lektury tego rozporządzenia można między innymi dowiedzieć się, że:

- prezes sądu okręgowego ustanawia oraz prowadzi listę biegłych sądowych,
- biegli sądowi ustanawiani są dla poszczególnych gałęzi nauki, techniki, sztuki, rzemiosła a także innych umiejętności – na okres 5 lat, który upływa z końcem roku kalendarzowego,
- ustanowienie biegłym sądowym osoby wykonującej **wolny zawód** wymaga za-

sięgnięcia opinii organizacji zawodowej, do której osoba ta należy (§3 ust. 2).

I to jest ważna dla nas wiadomość, ponieważ nie ulega wątpliwości, że Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa jako jednostka organizacyjna samorządu zawodowego inżynierów budownictwa zrzeszająca osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 1 września 2006 r. nr 156, poz. 1118) jest organizacją zawodową właściwą do wydawania opinii o osobach ubiegających się o ustanowienie biegłym sądowym z zakresu budownictwa. Fakt ten potwierdził zresztą Prezes Sądu Okręgowego w Łodzi, kierując do naszej Izby w październiku 2006 r. prośbę o wydanie opinii w związku z ubieganiem się przez jednego z łódzkich inżynierów budowlanych o ustanowienie biegłym sądowym z zakresu budownictwa.

Dobrze się zatem stało, że niezależne sądy będą wreszcie zasięgały opinii środowiska inżynierskiego o kandydatach na biegłych sądowych, albowiem w należycie rozumianym interesie wszystkich stron leży, aby były to osoby o wysokich kwalifikacjach. Przecież stosunkowo często sprawy sądowe dotyczą znacznych kwot i nierzadko decydują o bycie materialnym stron procesu.

Dlatego też władze Izby podeszły bardzo poważnie do tego problemu i po wielu dyskusjach wypracowały stosowne procedury postępowania. Jako warunek konieczny uzyskania pozytywnej opinii ustalono fakt posiadania

przez kandydata na biegłego sądowego uprawnień budowlanych bez ograniczeń zarówno do projektowania jak i do kierowania robotami budowlanymi. Uznano również, że w wielu przypadkach niezbędna może okazać się bezpośrednia rozmowa z zainteresowanym na temat jego dorobku zawodowego oraz sposobów podwyższania kwalifikacji. Jednym z ważnych kryteriów może okazać się na przykład udział zainteresowanych osób w szkoleniach organizowanych przez Izbę, a także prędkość publikacji czasopism naukowo-technicznych.

A ponieważ nad problemem tym pracowaliśmy w okresie przygotowań do Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu PIIB, pomyślałem sobie, że do pożytków płynących z funkcjonowania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa należy dopisać fakt, że taka organizacja w ogóle powstała. Do kogoż bowiem mógłby zwrócić się prezes Sądu Okręgowego, gdyby nie istniał nasz samorząd zawodowy?

Pozwolę sobie przy tej okazji wyrazić nadzieję, iż coraz większej liczbie członków Izby pomaga w wywiązywaniu się z codziennych obowiązków świadomość faktu, że utworzenie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa jednoznacznie rozstrzygnęło problem reprezentowania zawodu inżyniera budownictwa, który ponownie stał się zawodem wolnym. Ponownie, bo był już wolnym zawodem w okresie II Rzeczypospolitej, lecz wówczas nasi starsi koledzy nie doczekali się ustawy samorządowej.

Andrzej B. Nowakowski

dokończenie ze str. 23

***

13 lipca 2006 r. podczas wyjazdowej sesji Komitetu UNESCO w Wilnie m.in. podjęto decyzję o wpisaniu Hali Ludowej (do 1945 r. nosiła nazwę Hala Stulecia) we Wrocławiu na Listę Światowego Dziedzictwa. Hala wzniesiona została w latach 1911-1913 według projektu niemieckiego architekta Maksa Berga na potrzeby wielkiej wystawy zorganizowanej w

setną rocznicę pruskiego zwycięstwa nad Napoleonem.

Obiekt ten stanowi podręcznikowy przykład pięknej a zarazem nowoczesnej monolitycznej konstrukcji żelbetowej, dobrze zaprojektowanej i wzorcowo zrealizowanej.

Przy okazji podajemy polskie obiekty wpisane przez UNESCO na Listę Światowego Dziedzictwa (w nawiasie rok wpisu): Stare Miasto w Krakowie (1978), Kopalnia Soli w Wieliczce (1978), obszar byłych obozów zagłady w Auschwitz-Birkenau (1979), Białowieski

Park Narodowy (1979), odbudowany zespół staromiejski Warszawy (1980), Stare Miasto w Zamościu (1992), zespół staromiejski w Toruniu (1997), Zamek Krzyżacki w Malborku (1997), zespół architektoniczno-krajobrazowy Kalwarii Zebrzydowskiej (1999), Kościoły Pokoju w Jaworze i Świdnicy (2001), 6 drewnianych kościołów gotyckich południowej Małopolski (2003), Park Mużakowski (do 1945 r. Bad Muskau) w Łęknicy (2004), Hala Ludowa (do 1945 r. Hala Stulecia) we Wrocławiu (2006).

Biegły sądowy a samorząd

Rolę biegłych sądowych w zakresie budownictwa rozpatrywać należy w dwóch podstawowych aspektach. Pierwszy to sprawa reprezentacji na zewnątrz środowiska inżynierów budownictwa – poziom biegłych, a przede wszystkim ich rzetelność i posiadane przygotowanie merytoryczne rzutują bezpośrednio na ocenę całego środowiska inżynierskiego. Aspekt drugi dotyczy postępowań toczących się przed sądami powszechnymi. Musimy pamiętać, że oskarżonymi w sprawach karnych i stronami w sprawach cywilnych, których materia dotyczy budownictwa, są prawie zawsze członkowie naszego samorządu zawodowego.

Istnieją zatem co najmniej dwa ważne powody, dla których właściwe i odpowiedzialne pełnienie funkcji biegłego sądowego w zakresie budownictwa powinno stanowić przedmiot troski i starań w kierunku polepszenia sytuacji w tym zakresie ze strony władz Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w skali kraju oraz Izb Okręgowych w skali poszczególnych województw.

Można zaryzykować twierdzenie, że znajomość ustawy Prawo budowlane oraz przepisów z nią związanych, a także samego budownictwa jest wśród większości zawodowych prawników wyjątkowo słaba. Rozstrzygnięcia w sprawach toczących się przed sądami powszechnymi zależą zatem w dużej mierze od opinii wydanych przez biegłych.

W ostatnich miesiącach 2006 r. uczestniczyłem w charakterze świadka w procesie cywilnym dotyczącym zapłaty za roboty budowlane. Na sali sądowej nie było biegłego, oprócz mnie byli pełnomocnicy skłóconych stron oraz Wysoki Sąd. Ton rozprawy nadawał adwokat strony pozwanej, ponieważ jako jedyny orientował się w materii, której dotyczyła sprawa. Pozostałe dwie osoby nie wiedziały tak naprawdę o co zapytać świadka. W tym przypadku jeśli nie pojawi się odpowiedzialny, rzetelny biegły, sąd oddali roszczenie firmy budowlanej (prowadzonej zresztą przez członka naszej Izby) i pozbawi zapłaty za prawidłowo wykonane roboty budowlane warte kilkadziesiąt tysięcy złotych.

Z satysfakcją zatem należy przyjąć starania władz państwowych, a w szczególności

Ministerstwa Sprawiedliwości, zmierzające do poprawienia sytuacji kadrowej biegłych sądowych, czego wyrazem jest rozporządzenie ministra sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych oraz projekt ustawy o biegłych w postępowaniu sądowym oraz w innych postępowaniach prowadzonych na podstawie ustaw.

Obydwa wymienione akty prawne przewidują szeroki udział samorządów zawo-

wych w procesie powoływania biegłych sądowych, co w wyniku przyjęcia odpowiednich procedur, pozwalających na właściwą ocenę kandydatów, zapewni umieszczenie na listach biegłych najlepiej predysponowanych pod względem etycznym i merytorycznym członków naszego samorządu zawodowego.

Piotr Filipowicz

AWANSE NASZYCH KOLEGÓW

21 sierpnia 2006 r. wojewoda łódzki pani Helena Pietraszkiewicz powołała na stanowisko wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego w Łodzi dr. inż. **Jacka Szera**, który został wpisany na listę członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa jeszcze w listopadzie 2002 r., o czym świadczy niski numer ewidencyjny: 691.

Pan Jacek Szer urodził się 17 maja 1969 r. w Turku, a w 1994 r. ukończył Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, uzyskując dyplom magistra inżyniera budownictwa (specjalność: konstrukcje budowlane i inżynierskie). W tym samym roku rozpoczął pracę zawodową jako asystent w Katedrze Fizyki Budowli i Materiałów Budowlanych Politechniki Łódzkiej, równoległe zdobywając praktykę zawodową, co zaowocowało decyzją z grudnia 1997 roku wojewody konińskiego

o nadaniu mu uprawnień budowlanych do kierowania robotami bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Pan Jacek Szer w kwietniu 2003 r. obronił pracę doktorską pt. „Absorpcja promieniowania słonecznego przez powierzchnie o różnej barwie i mikrostrukturze geometrycznej”, za co Rada Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ nadała mu stopień naukowy doktora nauk technicznych.

Serdecznie gratulujemy nominacji oraz deklarujemy wolę współpracy dla dobra kadry technicznej budownictwa Łodzi i województwa łódzkiego.

W wyniku przeprowadzonych jesienią 2006 roku wyborów do samorządu terytorialnego starostą powiatu pabianickiego został mgr inż. **Krzysztof Habura**, wpisany na listę członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w listopadzie 2003 r. Nowy starosta pabianicki urodził się 2 czerwca 1956 r. w Pabianicach; jest absolwentem Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, który ukończył w 1980 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera budownictwa w specjalności konstrukcje budowlane i inżynierskie. W listopadzie 1982 r. otrzymał decyzję prezydenta miasta Łodzi o stwierdzeniu przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Gratulujemy wyboru i życzymy wielu sukcesów.

Spotkanie opłatkowe Anno Domini 2006

20 grudnia 2006 r. w Sali Konferencyjnej na I piętrze siedziby Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przy ul. Północnej 39 miało miejsce koleżeńskie spotkanie opłatkowe, na które zostali zaproszeni przewodniczący i członkowie wszystkich organów Izby. Wzięli w nim udział również goście honorowi w osobach: księdza Kazimierza Kurka SDB – kapelana naszej Izby, mgr. inż. Wacława Filipowicza – jednego z trzech najstarszych (rocznik 1919) członków Izby, mgr. Ryszarda Bonisławskiego – dyrektora Centrum Informacji Turystycznej Urzędu Miasta Łodzi, doc. Ksawerego Krassowskiego – prezesa Izby Projektowania Budowlanego, pani Janiny Wałowskiej, która reprezentowała wdowy po zmarłych Kolegach. Obecni byli także państwo Elżbieta i Paweł Frasowie jako przedstawiciele biura rachunkowego, które od początku prowadzi księgowość naszej Izby.

Podczas pierwszej części spotkania, celebrowanej przez księdza Kazimierza Kurka, został odczytany stosowny fragment Ewangelii, a po odśpiewaniu kolęd uczestnicy uroczystości łamali się opłatkiem i składali sobie wzajemnie serdeczne życzenia.

Drugą część spotkania stanowiła prawdziwa wigilia. Prawdziwa, bo było

Powitanie uczestników spotkania oraz gości honorowych (pierwszy z prawej mgr inż. Wacław Filipowicz)

wszystko, czego wymaga tradycja. A więc i suto zastawiony stół z przepisowymi dwunastoma potrawami, i kolędy w wykonaniu pani Jadwigi Skorupskiej, której akompaniował niezastąpiony kolega Jan Boryczka (Sekretarz Rady ŁOIIB), i pięknie przystrojona dwumetrowa choinka (sztuczna), a nawet Święty Mikołaj, w którego postać chwilowo wcielił się Ksiądz Kapelan, obdarowując zebranych całym koszem sianka pod obrus (niezbędnego na wigilijnym stole) wytworzonego przez Siostry Karmelitanki Bose z klasztoru przy ul. Świętej

Teresy (te same, które wyhaftowały sztandar Izby). A to wszystko odbywało się w prawdziwie wigilijnej atmosferze serdeczności i wzajemnej życzliwości.

Z kronikarskiego obowiązku należy dodać, że byliśmy uczestnikami piątego w historii naszej Izby spotkania opłatkowego, a zarazem pierwszego w drugiej kadencji i drugiego we własnej siedzibie. Ten ostatni fakt nie jest bez znaczenia, jako że w odczuciu Koleżanek i Kolegów „na własnych śmieciach” wszystko lepiej smakuje.

Andrzej B. Nowakowski

Post Scriptum:

Przewodniczący Rady ŁOIIB składa tą drogą serdeczne podziękowania wszystkim uczestnikom koleżeńkiego spotkania opłatkowego Anno Domini 2006, zwłaszcza Koleżankom i Kolegom z terenu województwa łódzkiego, którzy nierzadko musieli pokonać dziesiątki kilometrów. Szczególne podziękowania gospodarz spotkania kieruje do kolegi Wacława Filipowicza, dzięki któremu podczas naszej samorządowej uroczystości były reprezentowane wszystkie pokolenia łódzkich inżynierów budownictwa.

Jak kalkulować cenę budowlaną w zamówieniach publicznych?

W numerze III/2006 (12) Kwartalnika opublikowany został artykuł „Konsekwencje nowelizacji Prawa zamówień publicznych dla polskiego rynku budowlanego (część I)”. W drugiej części publikacji zamierzam scharakteryzować konsekwencje kolejnej nowelizacji tej ustawy. Nowelizacja, o której mowa, aczkolwiek zapowiadana na rok 2006, stanie się jednak faktem dopiero w 2007 r. Tak więc, nie chcąc opierać się na projekcie ustawy nowelizacyjnej, lecz na akcie prawnym już uchwalonym, publikację drugiej części artykułu zdecydowałem się przesunąć na termin późniejszy.

W niniejszym artykule podejmę natomiast bardzo istotny problem sposobu wyrażania ceny w ofertach składanych przez przedsiębiorstwa budowlane w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego.

Prawne podstawy problemu

W obecnym stanie prawnym bez dobrej kosztorysanta żadne postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na roboty budowlane nie może zostać prawidłowo przygotowane ani przeprowadzone. Sytuacja taka jest w dużej mierze wynikiem faktu, iż od 12 grudnia 2001 r. system cen budowlanych (kosztorysowania budowlanego) został w Polsce zderegulowany. Nastąpiło to na skutek zastąpienia poprzednio obowiązującej ustawy o cenach¹ ustawą aktualną².

Obowiązująca ustawa o cenach nie zawiera już rozstrzygnięcia stanowiącego, iż „kalkulacja ceny obiektów i robót budowlanych jest sporządzona na podstawie kosztorysu”, jak również delegacji ustawowej dla właściwego ministra, aby określił „w drodze rozporządzenia, jednolite dla wszystkich jednostek gospodarczych metody kosztorysowania obiektów i robót budowlanych, w tym rodzaje kosztorysów i podstawy ich sporządzania”³. W zaistniałej sytuacji szczególnego znaczenia nabiera obowiązek do-

precyzowania przez zamawiającego, w odniesieniu do każdego zamówienia publicznego na roboty budowlane z osobna, wymaganego w tym postępowaniu sposobu obliczenia ceny oraz sposobu przedstawienia obliczonej ceny w ofercie. Przywołany obowiązek inwestora publicznego wynika z art. 36 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych⁴ (dalej Pzp, ustawa). Zapis, o którym mowa, powinien precyzować szereg kwestii szczegółowych związanych z szeroko rozumianą kalkulacją ceny budowlanej (CB), czyli ceny obiektu budowlanego lub roboty budowlanej oraz przedstawieniem skalkulowanej ceny w ofercie.

Biorąc pod uwagę zarówno wymogi logiki i koherentności jak i potrzeby sprawnego zarządzania cenami na rynku zamówień publicznych na roboty budowlane, w obecnym stanie prawnym, wyróżnić można następujące szczegółowe postanowienia, które powinny składać się na omawiany zapis specyfikacji istotnych warunków zamówienia (SIWZ).

Ogólna formuła ceny obiektu budowlanego lub roboty budowlanej (CB)

Zgodnie z obowiązującymi przepisami⁵, cena jest kategorią brutto, a zatem cena ofertowa powinna być wyrażona w postaci sumy: $\text{cena netto} + \text{VAT} = \text{cena brutto}$. Składniki ceny powinny być podane w cenie cyfrowo i słownie, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

Wskazówki zamawiającego dotyczące zastosowania w cenie właściwej stawki podatku VAT

Ten element omawianego zapisu SIWZ jest szczególnie istotny wówczas, gdy wybór właściwej stawki VAT, którą należy zastosować w cenie ofertowej, może budzić wątpliwości. Wątpliwości te są często spotykane w praktyce gospodarczej. Mają one swoje źródło

w skomplikowanym charakterze przepisów o VAT⁶. Przepisy te w wielu przypadkach mogą być odmiennie interpretowane przez zamawiającego oraz poszczególnych oferentów. Zamawiający nie może narzucić wykonawcom swojego punktu widzenia co do stawki VAT, jaką w danym przypadku należy zastosować. Powinien on jednak zasugerować oferentom swoje zdanie na ten temat. Zamawiający, wszczynając postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, nie może pozwolić sobie na luksus braku świadomości co do właściwej stawki VAT. Zastosowanie w ofercie właściwej stawki podatku VAT lub usterka w naliczaniu stawki właściwie przyjętej stanowi bowiem błąd w obliczeniu ceny, o którym jest mowa w przepisie art. 89 ust. 1 pkt 6 Pzp. Oferta z taką usterką kalkulacyjną musi natomiast, zgodnie z przywołanym przepisem, zostać odrzucona i to, zdaniem autora niniejszego tekstu, niezależnie od rodzaju przyjętego wynagrodzenia (wynagrodzenie ryczałtowe, wynagrodzenie kosztorysowe).

Żądanie (lub brak żądania) dokumentu kalkulacyjnego ceny ofertowej

W sytuacji wspomnianej deregulacji systemu cenowego budownictwa dokument kalkulacyjny ceny budowlanej zostanie załączony do oferty jedynie wówczas, gdy zamawiający w omawianym zapisie SIWZ wyraźnie tego zażąda. W przeciwnym przypadku cena ofertowa może zostać wyrażona jedynie w postaci kwoty wpisanej w odpowiedni wiersz formularza ofertowego. Formułując żądanie dokumentu kalkulacyjnego ceny, zamawiający powinien zarazem określić rodzaj dokumentu (kosztorys ofertowy, tabela elementów scalonych, tabela elementów rozliczeniowych itd.) oraz jego układ.

Podstawy kalkulacji ceny ofertowej

W obecnym stanie prawnym zamawiający ma obowiązek, przed wszczęciem postę-

powania o udzielenie zamówienia publicznego na roboty budowlane, wejść w posiadanie szeregu opracowań dokumentacyjnych. Opracowania te mają precyzować opis przedmiotu zamówienia (art. 31 Pzp) lub też stanowić dokumentacyjną podstawę wartości zamówienia publicznego na roboty budowlane (art. 33 Pzp).

Pierwszy zbiór opracowań dokumentacyjnych, których forma i treść wynika ze stosownego aktu wykonawczego do ustawy⁷, obejmujący między innymi projekty wykonawcze, przedmiar robót oraz specyfikacje techniczne wykonania i odbioru robót⁸, powinien być wykorzystany również jako podstawa kalkulacji ceny ofertowej. Pomiędzy treścią poszczególnych opracowań dokumentacyjnych, o których tutaj mowa, zachodzą jednak bardzo często rozbieżności. Na przykład przedmiar robót, który jest swoistym wykazem robót podlegających wycenie kosztorysowej, jakkolwiek sporządzony z reguły na podstawie rysunków projektu wykonawczego, nie jest w wielu przypadkach w pełni zgodny z tym projektem.

Pamiętając o tym, że z punktu widzenia kodeksu cywilnego znaczenie rozstrzygające wobec wątpliwości dotyczących zakresu świadczenia niepieniężnego wykonawcy budowlanego ma przepis art. 649 tej ustawy⁹, co w praktyce zamówienia publicznego na roboty budowlane przesądza o decydującym znaczeniu projektu wykonawczego lub projektu budowlanego oraz o wtórnym charakterze (w tego rodzaju sporach) przedmiarów robót, zamawiający powinien w omawianym zapisie SIWZ sformułować swoje rozstrzygnięcia dotyczące między innymi:

- obligatoryjnego (wiążącego) lub orientacyjnego charakteru przedmiaru robót dla sporządzenia kosztorysu ofertowego oraz
- sposobu postępowania wykonawcy w przypadku stwierdzonych ewentualnie rozbieżności pomiędzy przedmiarem robót oraz projektem wykonawczym.

Metoda kalkulacji ceny ofertowej

W sytuacji braku przepisów prawa powszechnego narzucających jednolitą for-

mę i treść dokumentu kalkulacyjnego ceny ofertowej zamawiający powinien ten problem unormować w omawianym zapisie SIWZ. Realizując to zadanie zamawiający ma, praktycznie rzecz biorąc, trzy możliwości:

- a) sformułowanie wymogu, ażeby dokument kalkulacyjny ceny ofertowej (na przykład kosztorys ofertowy) opracowany został w sposób wynikający z nieobowiązującego aktu wykonawczego do poprzedniej ustawy o cenach¹⁰;
- b) sformułowanie wymogu, ażeby kosztorys ofertowy opracowany został w sposób wynikający z dostępnych na rynku wydawniczym poradników¹¹ lub
- c) opracowanie własnych, indywidualnych, autorskich wymagań w odniesieniu do sposobu, w jaki wykonawcy mają sporządzić żądany dokument kalkulacyjny ceny ofertowej.

Sposób postępowania zamawiającego wobec przewidzianych w Pzp usterek w kalkulacji ceny

Zapis ten sformułowany być powinien przez przywołanie odpowiednich przepisów ustawy Pzp, a mianowicie art. 87, 88 oraz art. 89 ust. 1 pkt 6 i 7 tej ustawy.

Określenie rodzaju wynagrodzenia wykonawcy

Ustawa z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny¹², w odniesieniu do umów o dzieło (oraz umów o roboty budowlane) wyróżnia dwa rodzaje wynagrodzenia, a mianowicie: wynagrodzenie kosztorysowe (art. 629-631 Kc) oraz wynagrodzenie ryczałtowe (art. 632 Kc). Praktyka gospodarcza budownictwa wypracowała ponadto odmianę wynagrodzenia o nazwie wynagrodzenie ilościwo-ryczałtowe, które jest jednak szczególnym przypadkiem wynagrodzenia kosztorysowego. Ustawa Pzp natomiast, po swojej ostatniej istotnej nowelizacji, wyróżnia trzy sytuacje, w których sposób działania zamawiającego (inwestora publicznego) uzależniony jest od rodzaju przyjętego wynagrodzenia.

Istotne znaczenie omawianego rozstrzygnięcia w sposób jednoznaczny uzasadnia konieczność precyzyjnego określenia ro-

dzaju wynagrodzenia wykonawcy, jaki zamawiający zdecydował się zastosować w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Zapis ten, zdaniem autora niniejszego artykułu, powinien znaleźć się w omawianym fragmencie SIWZ (art. 36 ust. 1 pkt 8 Pzp), a następnie zostać powtórzony w załączonym do oferty wzorze umowy (art. 36 ust. 1 pkt. 16 Pzp in fine).

Waloryzacja wynagrodzenia wykonawcy

Zamawiający w przypadku każdego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego może dopuścić (lub wykluczyć) możliwość waloryzowania wynagrodzenia wykonawcy na skutek inflacji. Decyzja ta ma szczególnie istotne znaczenie w przypadku kontraktów wieloletnich. Wykluczając możliwość waloryzowania wynagrodzenia, zamawiający stawia de facto kosztorysantów wykonawców wobec konieczności uwzględnienia w swoich kalkulacjach cen ofertowych przewidywanej inflacji, jaka wystąpi prawdopodobnie w okresie obowiązywania umowy.

Dopuszczając możliwość waloryzowania wynagrodzenia zamawiający powinien pamiętać o tym, iż dobra, czyli precyzyjna klauzula waloryzacyjna zapisana w umowie, powinna określać:

- od jakiego momentu obowiązywania umowy wynagrodzenie wykonawcy będzie waloryzowane,
- z jaką częstotliwością waloryzacja będzie dokonywana,
- jakie notowania stanowić będą obiektywną podstawę waloryzacji,
- jaka będzie maksymalna „stopa waloryzacji” ustalona w oparciu o powyższą podstawę,
- jaki będzie, negocjacyjny czy automatyczny, mechanizm waloryzowania wynagrodzenia wykonawcy przewidziany w zawartej umowie.

Ekwiwalentność ceny wobec przedmiotu zamówienia (umowy)

Dla zrealizowania dzieła budowlanego objętego przedmiotem zamówienia oraz późniejszej umowy, obok samych robót budowlanych w rozumieniu ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane¹³ niezbędne są

z reguły inne jeszcze czynności, takie jak na przykład: obsługa geodezyjna robót, ewentualne badania laboratoryjne, założenie, użytkowanie oraz zlikwidowanie placu budowy, sporządzenie dokumentacji powykonawczej itd. Chcąc antycypować wątpliwości, czy wyżej wymienione czynności są objęte danym zamówieniem, a zatem, czy powinny znaleźć swój ekwiwalent w cenie oferty – wielu zamawiających zamieszcza stosowne rozstrzygnięcie w omawianym zapisie SIWZ. Sens tego zapisu sprowadza się z reguły do tego, iż cena oferty ma ekwiwalentować, oprócz kosztów wykonania robót budowlanych przewidzianych do zrealizowania dokumentacją projektową, również owe swoiste „koszty dodatkowe”. Inaczej mówiąc, że wykonawca nie będzie miał prawa żądać od zamawiającego odrębnego (ponad cenę ofertową) wynagrodzenia za ich zrealizowanie.

Upusty cenowe

W poprzednim stanie prawnym, czyli pod rządami ustawy z 26 lutego 1982 r. o cenach, do problemu upustów odnosiły się pośrednio przepisy prawa powszechnego. Nie przewidywały one mianowicie w obligatoryjnej formule ceny budowlanej upustów ani rabatów – z czego wyprowadzano wnioski o normatywnym zakazie ich stosowania. Obecnie, na skutek deregulacji systemu cenowego budownictwa problem ten powinien być rozstrzygany odrębnie dla każdego zamówienia publicznego na roboty budowlane w zapisie SIWZ będącym przedmiotem niniejszego artykułu. Domeną zamawiającego jest podjęcie decyzji dopuszczającej lub wykluczającej możliwość stosowania upustów w danym postępowaniu. Wykonawcy powinni pamiętać jednak o tym, iż prawnie dopuszczalną granicą opustowania cen jest czyn nieuczciwej konkurencji zdefiniowany w art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji¹⁴.

Rola składników (czynników) cenotwórczych w zamówieniach dodatkowych i/lub uzupełniających

Pojęcie składników (czynników) cenotwórczych, niezdefiniowane w przepisach

prawa powszechnego, cieszy się dużą popularnością w środowisku zawodowym polskich kosztorysantów. Pod pojęciem tym rozumie się godzinową stawkę robocizny (R), wszelkie narzuty stosowane w kalkulacji ceny budowlanej, tzn. narzut kosztów pośrednich, narzut zysku i narzut kosztów zakupu materiałów oraz obiektywną podstawę, w oparciu o którą przyjmowane są do tej kalkulacji ceny materiałów.

Ponieważ w zamówieniach publicznych na roboty budowlane zamawiający dość często przewidują możliwość udzielania zamówień dodatkowych (art. 67 ust. 1 pkt 5 Pzp) lub uzupełniających (art. 67 ust. 1 pkt 6 Pzp), a zatem omawiane rozstrzygnięcie obliuguje wykonawców zamówienia podstawowego do tego, aby w przypadku zamówienia dodatkowego i/lub uzupełniającego zostały w kalkulacji ich cen zastosowane składniki cenotwórcze analogiczne lub nie wyższe niż w kalkulacji ceny ofertowej zamówienia podstawowego.

Rola zestawień R, M, S

„Klasyczny” kosztorys budowlany obejmował z reguły zestawienia robocizny (R), materiałów (M) oraz sprzętu i transportu technologicznego (S) – i to zarówno w ujęciu rzeczowym jak i wartościowym. Ponieważ jednak, o czym była mowa we wstępie, system cen budowlanych i pojęcie kosztorysu budowlanego zostało zderegulowane, a zatem zamawiający w omawianym zapisie SIWZ powinien zamieścić swoje ewentualne żądanie uzupełnienia kalkulacji ceny ofertowej zestawieniami, o których jest tu mowa.

Materiały o nazwach własnych przywołanych w dokumentacji projektowej przez zamawiającego

Dokumentacja projektowa stanowi, co do zasady, sprecyzowanie opisu przedmiotu zamówienia publicznego na roboty budowlane. Opis ten natomiast nie powinien zawierać znaków towarowych, patentów, imion własnych czy też innych wyróżników zastosowanych w nim materiałów (art. 29 ust. 3 Pzp). Ponieważ w wielu przypadkach w dokumentacji projektowej zamówienia publicznego na roboty bu-

dowlane nie jest to obiektywnie możliwe, a zatem omawiany zapis ma usunąć sprzeczność pomiędzy sztywnym wymogiem przepisu oraz obiektywnymi wymaganiami praktyki gospodarczej.

W sytuacji opisanej powyżej sens analizowanego zapisu sprowadza się z reguły do tego, że zamawiający dopuszcza w nim zastosowanie przez wykonawców (i zaproponowanie w ofercie) innych materiałów niż te, których nazwy własne zostały przywołane w dokumentacji zamawiającego pod warunkiem, iż będą to materiały o nie gorszych parametrach technicznych (równoważne) niż przewidziane przez zamawiającego.

Zaliczkowanie robót

Zamawiający z reguły w tym rozstrzygnięciu omawianego zapisu SIWZ wyklucza możliwość zaliczkowania robót. Jest to w pełni zgodne z przepisem art. 35 ust. 1 pkt 3 ustawy z 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych¹⁵, który nakazuje wydatkować środki publiczne w sposób celowy, oszczędny i racjonalny. Spełnienie tego wymogu ustawowego w przypadku zaliczkowania zamówień publicznych na roboty budowlane byłoby bardzo trudne.

Sposób fakturowania robót (rozliczeń)

Zamawiający w tym fragmencie omawianego zapisu SIWZ powiadamia wykonawców o sposobie fakturowania robót, jaki będzie miał zastosowanie w danym postępowaniu (umowie). Inwestor publiczny ma w tym przypadku do dyspozycji klasyczne rozwiązania stosowane w praktyce gospodarczej budownictwa. Może on zatem zastosować zasadę jednorazowego fakturowania robót lub też wybraną przez siebie odmianę fakturowania wielokrotnego.

Inne postanowienia

Inwencja zamawiających w odniesieniu do omawianego zapisu SIWZ jest dość bogata. Tak więc, obok „standardowych” elementów tego zapisu omówionych powyżej wielu zamawiających wzbogaca ten zapis o dodatkowe jeszcze rozstrzygnięcia szczegółowe o różnorodnym charakterze.

O współpracy przy projektowaniu

Jak wynika z niniejszego artykułu, poprawne sformułowanie omówionego w nim zapisu SIWZ, który rozstrzygać powinien kilkanaście zagadnień szczegółowych, nie jest zadaniem łatwym. Poprawne rozwiązanie tego problemu wymaga znajomości wielu zagadnień szczegółowych związanych z funkcjonowaniem systemu cenowego budownictwa. Wysoką jakość omawianego zapisu SIWZ zaliczyć jednak należy do zbioru podstawowych warunków sprawnego przebiegu każdego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na roboty budowlane.

*Dr hab. Andrzej Borowicz,
prof. nadzw. UŁ*

¹ Mowa tu o ustawie z 26 lutego 1982 r. o cenach (J.t. Dz. U. Nr 27 z 1988 roku poz. 195, ze zm.)

² Jest to ustawa z 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, ze zm.)

³ Cytaty pochodzą z art. 12 przywołanej ustawy z 26 lutego 1982 r.

⁴ Dz. U. Nr 164 z 2006, poz. 1163 – tekst jednolity.

⁵ Art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, ze zm.)

⁶ Ustawa z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54 poz. 535, ze zm.)

⁷ Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. Nr 202, poz. 2072).

⁸ Taki zakres dokumentacji wymagany jest wówczas, gdy dla robót budowlanych będących przedmiotem zamówienia wymagane jest pozwolenie na budowę.

⁹ Przepis ten stanowi, iż w razie wątpliwości poczytuje się, iż wykonawca podjął się wszystkich robót objętych projektem stanowiącym część składową umowy.

¹⁰ Mowa tu o rozporządzeniu Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z 13 lipca 2001 r. w sprawie metod kosztorysowania obiektów i robót budowlanych (Dz. U. Nr 80, poz. 867).

¹¹ Szczególną popularnością cieszyły się, jak dotąd, następujące opracowania o charakterze wzorcowo-poradnikowym: (a) Stowarzyszenie Kosztorysantów Budowlanych, *Zrzeszenie Biur Kosztorysowania Budowlanego, Środowiskowe metody kosztorysowania robót budowlanych*, Warszawa, grudzień 2001; (b) J.H. Orłowski, R. Sobolewski, R. Wójcicki, *Regulamin kosztorysowania obiektów i robót budowlanych*, Polcen, Warszawa 2002; (c) Stowarzyszenie Kosztorysantów Budowlanych, *Polskie standardy kosztorysowania robót budowlanych*, Warszawa 2005.

¹² Dz. U. Nr 16 poz. 93, ze zm.

¹³ J.t. Dz. U. Nr 207 z 2003 r. poz. 2016, ze zm.

¹⁴ J.t. Dz. U. Nr 153 z 2003 r., poz. 1503.

¹⁵ Dz. U. Nr 249 poz. 2104, ze zm.

Pracując obecnie nad projektem dużego obiektu, znowu obserwuję typową, jak sądzę, sytuację braku współdziałania. Są to typowe konflikty, których korzenie sięgają czasów studenckich. Już w szkole system kształcenia zamiast pokazywać jak współpracować w jednym celu (zrealizowania obiektu), dzieli proces projektowy na oddzielne elementy, których wzajemne relacje są niezauważalne. Z mojego doświadczenia wynika, że większość prowadzących zajęcia z budownictwa traktowała studentów architektury jak półdebili, dając wprost do zrozumienia: nie próbuj zrozumieć, tylko wykuj. Były oczywiście wyjątki, np. zajęcia z konstrukcji stalowych, na których nie wymagano od nas wiedzy specjalistycznej, ale uczono „wycucia” tego rodzaju konstrukcji, czyli dokładnie tego, czego potrzebuje architekt. Nie muszę przecież znać modułu sprężystości lub momentu bezwładności, ale muszę wiedzieć, jakie są wymiary elementów, jak się je łączy, do czego się używa, jakie są ich zalety, wady itd. Studenci różnych kierunków na wydziale budownictwa nie podejmują współpracy przy projektach, które wykonują na zaliczenie, co gorsza, już na studiach wytwarza się atmosfera niezrozumienia i niechęci. Architekci zarzucają inżynierom brak fantazji, a inżynierowie architektom zarozumiałość i niezrozumiałe wydzwianie. I jedno i drugie to często prawda.

Źródłem konfliktu są też wzajemne relacje, wynikające ze specyfiki procesu projektowego, gdzie architekt jest osobą odpowiedzialną za całość przedsięwzięcia, koordynuje wszystkie branże i uzgadnia wszystko z inwestorem. Pamiętam, jak w latach dziewięćdziesiątych zwrócił się do mnie projektant centralnego ogrzewania z prośbą o wycenę projektu architektonicznego. Kiedy przedstawiłem wycenę, w której zawarłem koszty koordynacji branż, bardzo się oburzył i stwierdził, że to on koordynuje branże. Niestety, nie da się zaprojektować instalacji c.o. i do niej dorobić budynku. Z drugiej strony, architekt powinien

śłuchać tego, co mówią konstruktorzy i instalatorzy. Najczęściej zdarza się tak, że powstaje projekt architektoniczny, do którego reszta wykonuje swoje projekty. Do spotkania wszystkich projektantów w zasadzie nie dochodzi, kontakty są sporadyczne i wszyscy narzekają.

Nie da się, moim zdaniem, przecenić wartości dobrej współpracy przy projektowaniu. Konieczna jest do tego świadomość własnych umiejętności i ograniczeń oraz wzajemny szacunek. W praktyce oznacza to zrozumienie celu działania, wszyscy przecież jedziemy na tym samym wózku. Do tej pory miałem szczęście współpracować z konstruktorami, którzy starali się zrozumieć moje potrzeby i wspólnie dochodziliśmy do rozwiązań. Za każdym razem uczyłem się od nich czegoś nowego, bo każdy wychodził z propozycją rozwiązania problemu.

Teraz przy projekcie, o którym wspomniałem na początku, konstruktor jest w stanie powiedzieć tylko: „nie ma podparcia dla klatki schodowej” i czeka, aż coś wymyśli, ewentualnie rzuca „kreatywne” uwagi typu: „ktoś zapomniał wrysować słup na przecięciu osi”. Jego chęć do udzielania informacji sprowadza się do określenia grubości płyty żelbetowej (pod warunkiem, że nie ma w niej otworów, bo – jak sam mówi: „to jest trudne”, a on jest zwolennikiem prostych rozwiązań). Projektant od wentylacji jest jeszcze zabawniejszy. Po przedstawieniu koncepcji architektonicznej, w ciągu pierwszych 5 minut na pytanie, jak można i należy prowadzić kanały i gdzie lokować centrale, powiedział: „za mało miejsca”. Kiedy wskazałem te miejsca, ten z obrażoną miną przyznał mi w końcu rację. A z opowieści moich znajomych wynika, że architekci mają często zbyt wygórowane wymagania lub nie mają w ogóle ochoty dyskutować z branżystami.

Na koniec pozostaje „złota myśl”: im lepiej nam wyjdzie projekt, tym lepiej dla nas.

mgr inż. arch. Marek Diehl

Prawo autorskie

zagadnienia wybrane – cz. II

Podmiotem prawa autorskiego na gruncie obowiązującej ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych [PrAut] (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. nr 80 poz. 904 z późn. zm.) jest zasadniczo osoba twórcy. Użycie stwierdzenia „osoba twórcy” ma o tyle istotne znaczenie, że tylko osobie fizycznej można przypisać status twórcy.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 PrAut, prawo autorskie przysługuje twórcy, o ile ustawa nie stanowi inaczej. Z zasady wyrażonej w powołanym przepisie wynika, że nabycie przez twórcę prawa autorskiego związane jest z samym stworzeniem utworu i następuje w sposób pierwotny z mocy prawa. Do nabycia prawa autorskiego, nie jest zatem konieczne spełnienie przez twórcę jakichkolwiek czynności o charakterze formalnym. Ustawodawca dopuszcza wyjątki od tej zasady, które wymagają jednak szczególnego upoważnienia ustawowego. Przykładem takiego wyjątku jest nabycie przez pracodawcę w sposób pierwotny autorskiego prawa majątkowego do programu komputerowego, stworzonego przez pracownika w ramach wykonywania obowiązków ze stosunku pracy, jednakże z zastrzeżeniem, że umowa istniejąca między pracownikiem a pracodawcą nie zawiera w tym względzie innych postanowień.¹ Warto w tym miejscu zaznaczyć, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 PrAut, jeżeli ustawa lub umowa o pracę nie stanowią inaczej, pracodawca, którego pracownik stworzył utwór w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy, nabywa z chwilą przyjęcia utworu autorskie prawa majątkowe w granicach wynikających z celu umowy o pracę i zgodnego zamiaru stron. Jednakże w tym przypadku nabycie przez pracodawcę majątkowego prawa autorskiego do tzw. utworu pracowniczego ma charakter pochodny.² Zauważyć zatem należy, iż nie zawsze pojęcie twórcy i pojęcie podmiotu prawa autorskiego będą pojęciami tożsamymi.

Ustawodawca w art. 8 ust. 2 PrAut wprowadza domniemanie, zgodnie z którym, twórcą, czyli autorem utworu, jest osoba, której nazwisko w tym charakterze uwidoczniło na egzemplarzach utworu lub której autorstwo podano do publicznej wiadomości w jakikolwiek inny sposób w związku z rozpowszechnianiem utworu. Przypomnieć należy, że w rozumieniu PrAut utworem rozpowszechnionym jest utwór, który za zezwoleniem twórcy został w jakikolwiek sposób udostępniony publicznie.³ Takie unormowanie art. 8 ust. 2 PrAut w połączeniu z regulacją art. 8 ust. 1 PrAut oznacza, że domniemanie autorstwa nie jest równoznaczne z domniemaniem przysługiwania praw autorskich, chodzi tu bowiem jedynie o domniemanie określonego przymiotu faktycznego (autorstwa), z którym dopiero ustawa łączy skutki prawne.⁴ Konsekwencją istnienia domniemania z art. 8 ust. 2 PrAut jest konieczność wykazania przez osobę zaprzeczającą temu domniemaniu, iż twórcą utworu jest inna osoba niż ta, która sygnuje utwór.

Z powołanego przepisu nie wynika wprost, w jaki sposób utwór musi być oznaczony nazwiskiem twórcy. Przyjąć zatem wypada, że już samo wskazanie nazwiska projektanta w tabelce zamieszczonej na projekcie budowlanym spełnia warunek określony w art. 8 ust. 2 PrAut.

Art. 9 ust. 1 PrAut reguluje kwestię współautorstwa, stanowiąc, że współtwórcom przysługuje prawo autorskie wspólnie. Ze współautorstwem mamy do czynienia, gdy więcej niż jedna osoba wniosła twórczy wkład w powstanie utworu. Zakres powołanego przepisu obejmuje zarówno współautorskie dzieła nierozłączne (tj. takie, przy których nie występują wyodrębnialne i nadające się do samodzielnej eksploatacji wkłady poszczególnych twórców), jak i dzieła rozłączne (tj. takie, w których pochodzące od poszczególnych współtwórców części mają samodzielne znaczenie).⁵ Za współtwórcę nie można

natomiast uznać osoby, która przy tworzeniu utworu wykonywała jedynie czynności o charakterze posiłkowym.⁶

O istnieniu współautorstwa utworu i tym samym istnieniu wspólnego prawa autorskiego można mówić jedynie w przypadku, gdy współautorzy porozumieli się co do stworzenia utworu. Ustawodawca nie wymaga tutaj zewnętrznej formy takiego porozumienia np. umowy zawartej między współautorami, wystarczy bowiem, że współautorzy wnieśli swoje twórcze wkłady w powstanie utworu, realizując tym samym wspólny cel jego stworzenia. Przykładem współautorstwa utworu może być kompleksowy projekt budynku, który łączy w sobie projekty wyglądu zewnętrznego budynku, jego konstrukcji i instalacji oraz zagospodarowania działki, na której budynek ma być usytuowany, opracowane przez kilku projektantów poszczególnych specjalności i tworzące kompletną i spójną całość. Dla przyjęcia współautorstwa nie ma znaczenia wielkość czy wartość twórczego wkładu wniesionego przez poszczególnych współautorów w powstanie utworu. Zdanie drugie art. 9 ust. 1 PrAut stanowi, iż domniemywa się, że wielkości udziałów są równe. Możliwe jest zatem inne rozłożenie wielkości udziałów, zależnie od wpływu na całość utworu wielkości wkładów twórczych wniesionych przez poszczególnych współautorów.

Także w przypadku współautorstwa z samym stworzeniem utworu wiąże się nabycie z mocy prawa i w sposób pierwotny praw autorskich przez wszystkich współautorów.

Jarosław Przybyś

¹ Por. art. 74 ust. 3 PrAut. Zob. również art. 11 i art. 70 ust. 1 PrAut.

² Art. 12 ust. 1 PrAut nie ma zastosowania do utworów wykonanych na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia.

³ Art. 6 ust. 3 PrAut.

⁴ J. Barta, M. Czajkowska-Dąbrowska, Z. Ćwiąkałski, R. Markiewicz, E. Traple – *Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz* – Dom Wydawniczy ABC, 2001, wyd. II. – SIP LEX.

⁵ tamże.

⁶ Por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2002 r.; sygn. akt III CKN 1096/00 – Biuletyn SN 2003/2/10.

Łódzkie domy rodzinne

W wielorakim pejzażu dawnej przemysłowej Łodzi na pierwszy plan wysuwają się monumentalne gmachy wielowieżowych fabryk oraz otaczające je budynki gospodarcze i techniczne. W ścisłym związku z nimi pozostają wille i pałace przemysłowców, a także domy mieszkalne dla robotników, dozoru technicznego i kierownictwa zakładu. Swoisty układ sprzężony stanowi znaczący walor krajoznawczy, a bez tej „ilustracji” przemysłowe dzieje miasta tracą wyrazistość i historyczną spójność.

Narodziny Łodzi włókienniczej wiążą się z 1820 r. W następnych latach na południe od Starego Miasta wyrosły znaczące osady fabryczne. Dzięki opiece rządu tkacze i przadkowie mogli zamieszkać w wygodnych parterowych domach rękodzielniczych. Liczne ulgi i dogodności sprawiały, że każdy rok przynosił nowe fale osadników. Zmechanizowanie produkcji w 1839 r. umożliwiło zatrudnianie w fabrykach także nisko wykwalifikowanych robotników. Miasto zmieniło oblicze, w sielski, dobrze zaprojektowany układ wdzierały się piętrowe budynki, ceny działek budowlanych rosły w zawrotnym tempie i nikt nie żałował przydomowych ogrodów na ten cel. Koszty wynajmu mieszkań zmuszały ubogich przybyszów do szukania kwater w najpodlejszych warunkach. Stabilizacja załogi w takiej sytuacji nie należała do najłatwiejszych, a robotnik, który

zdobył odpowiednie doświadczenie, był łakomym kąskiem dla konkurencji. Przemysłowcy zorientowali się, że przyfabryczne, tanie i w miarę wygodne mieszkanie może być głównym czynnikiem oczekiwanej stabilizacji. Pierwszym, który to zrozumiał, był Ludwik Geyer. Wzniósł on w latach 40. XIX w. kilka parterowych domów w sąsiedztwie swojego pałacu, przy Górnym Rynku (od strony parku). Wybudował także dom dla pracowników cukrowni w Rudzie Pabianickiej. Późniejsza plajta zakładu spowodowała pozbycie się tych budynków, które zostały przebudowane i nie spełniały funkcji domów rodzinnych.

Terminu „domy rodzinne” używano od XVIII w. na określenie mieszkalnych domów patronalnych stawianych przy manufakturach, hutach, kopalniach itp. Niekiedy wznoszono całe osiedla podobnych do siebie, koczowniczych domów, a czasem ograniczano się do kilku budynków przeznaczonych dla fachowców sprowadzanych z zagranicy. Po 1850 r. Tytus Salt z Bradfordu wniósł przy zakładach włókienniczych osiedle złożone z 800 domów, podobne powstało we Francji z inicjatywy księcia Ludwika Napoleona. W 1854 r. w Brukseli zorganizowano nawet kongres poświęcony tej tematyce, a światowa Wystawa Przemysłowa w Paryżu w 1867 r. ukazała wzorcowy budynek rodzinny i zaprezentowała problem w osobnym dziale wystawienniczym.

Łódź na tym tle prezentowała już pierwsze udane doświadczenia. Zawdzięczała je Karolowi Scheiblerowi, fabrykantowi, który zabudował południową część Wodnego Rynku i środek parku Spacerowego (Źródlińska) fabryką oraz własną siedzibą. Szybki wzrost produkcji i zatrudnienia (w 1868 r. – 1000 osób) skłonił przemysłowca do budowy pierwszych w Łodzi, wzorcowych domów rodzinnych. Zaprojektował je Jan Bojanowski, budowniczy m. Łodzi. Wznoszone stopniowo od 1865 do 1868 r. wzdłuż północnej krawędzi Wodnego Rynku, składały się z pięciu budynków dwupiętrowych i jednego parterowego (od strony ul. Wodnej).

Scheibler złożył do władz miasta dodatkową prośbę o wyrażenie zgody na budowę kolejnych trzech domów, ale nigdy ich nie wystawił. „Rodzinniaki” stanęły na wprost pałacu i fabryki, tworząc charakterystyczny układ, znany wcześniej z magnackich folwarków: miejsce pracy – pałac właściciela – czworaki.

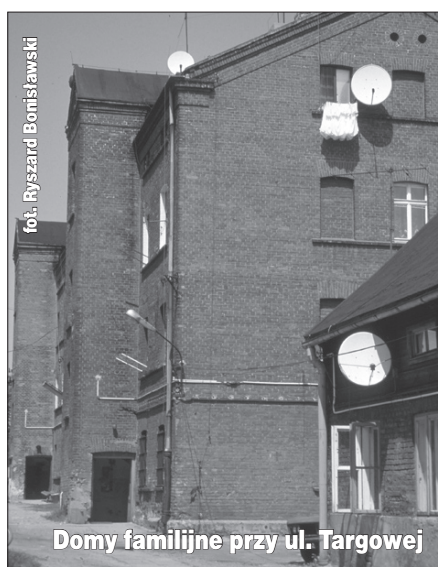
Do dzisiaj pozostały jedynie domy piętrowe, które mają po 10 mieszkań na kondygnacji: cztery większe w części środkowej po 22 m² i sześć mniejszych o powierzchni 13 m². Do każdego budynku dobudowano po dwie klatki schodowe (okazałe przybudówki od strony podwórka), prowadziły od nich wąskie, poprzeczne korytarze z wejściami prosto do izb. Mają one po dwa okna i przewód kominowy, budynki nie są podpiwniczone. Komórki, ubikacje i pralnie ulokowano na podwórzu, oddzielnie dla każdego domu. Uformowano je w kształcie podkowy, umieszczając na skrzydle lewym

fot. Bronisław Wilkoszewski

Domy na Księżym Młynie ok. 1890 r.

Domy rodzinne przy ul. Targowej

ubikację, a na prawym pralnię. Pozbawione ozdób architektonicznych elewacje są surowe i proste, wcześniej były nietynkowane. Przestrzenie pomiędzy domami wypełniały małe ogródki oddzielone od rynku drewnianym płotem.

W tym samym zespole wzniesiono budynek w narożniku parku Źródliśka, przy ul. Fabrycznej. Znajdowały się w nim mieszkania dla personelu technicznego i ogrodnika. Budynek ma jedno piętro i dodatkową oficynę z pomieszczeniami gospodarczymi, z lewej strony wjazd na podwórko.

W następnych latach K. W. Scheibler zakupił rozległe tereny Księżego Młyna ze starymi zabudowaniami fabrycznymi. Po ich usunięciu i zniwelowaniu terenu przystąpiono do realizacji śmiałego projektu urbanistycznego, który obejmował gmachy fabryczne, rezydencję fabrykancką, budynki gospodarcze oraz rozległe osiedle robotnicze i folwark. Skala przestrzenna przedsięwzięcia była ogromna; zabudowania sięgały od Widzewa do śródmieścia Łodzi i od pól zarzewskich do ul. Rokicińskiej. Osią założenia była ul. Emilii (obecnie ul. Tymienieckiego), przecięła ją ul. Przędzalniana, łącząca fabrykę z najdalszymi domami robotniczymi.

Osiedle powstało stopniowo po 1875 r. wg projektu Hilarego Majewskiego. Na wprost wejścia do przędzalni wytyczono ul. Księży Młyn, której nadano kształt szerokiej alei z trawnikami i drzewami w środku. Wzdłuż alei wzniesiono dwa szeregi po sześć domów i dodano trzeci od strony ul. Przędzalnianej.

Od strony północnej oś została zamknięta kompozycyjnie budynkami szkoły powszechnej (1876-77), obok której wybudowano parterowy sklep-konsum, powiększony po latach o dodatkowe elementy.

Domy są jednakowe, dwukondygnacyjne, murowane z czerwonej cegły, nietynkowane i pozbawione ozdób. W ścianach szczytowych znajdują się wejścia do budynków, prowadzące na korytarz biegnący wzdłuż budynku oraz do klatek schodowych. Na każdej kondygnacji są cztery mieszkania dwuizbowe po 40 m² i cztery jednoizbowe po 25 m². W budynkach od strony ul. Przędzalnianej wejścia do mieszkań parteru prowadzą wprost z ulicy, przez prostokątną sien, pomiędzy domami zbudowano komórki i ubikacje. Cały teren był ogrodzony i zamykany.

W następnych latach dobudowano kolejne domy usytuowane wzdłuż ul. Przędzalnianej do ul. Fabrycznej. Powtarzały one układ z Księżego Młyna, jedynie dwa budynki przy ul. Fabrycznej wyróżniają się większą skalą i dodatkowym piętrem. Na ich zapleczu poprowadzono ukośnie linię kolejową, co zmusiło projektanta do skośnego usytuowania komórek. W latach międzywojennych w domach od strony ul. Fabrycznej lokowano zasłużonych pracowników i sportowców Klubu Sportowego „Zjednoczeni”.

Kolejny zespół domów rodzinnych powstał w 1887 r. przy ul. Przędzalnianej 48-58. Podobnie jak wcześniejsze budynki są one nietynkowane, wejścia na klatkę scho-

dową znajdują się od ulicy, korytarze poprzeczne prowadzą do 16 mieszkań jednoizbowych o powierzchni 25 m². Projektant budynków ożywił elewację frontową płycinami, odcinkowym gzymsem pomiędzy oknami, ceglany fryz i sterczynowymi szczytami nad wejściem oraz blankami na narożnikach. Ubikacje i komórki znajdują się w podwórkach.

W miarę rozbudowy fabryki powiększono liczbę domów mieszkalnych. Powstały one przy ul. Kilińskiego 183 i 190, przy ul. Tymienieckiego w sąsiedztwie bielnika oraz przy ul. Kątnej (Wróblewskiego) dla pracowników tkalni „Tivoli”. Wybudowano także trzy domy rodzinne dla fabrycznej straży ogniowej. Usytuowano je w obszernej posesji, zamkniętej od strony ul. Emilii (Tymienieckiego) budynkiem remizy i żelaznym płotem. Podwórko kończyło się placem ćwiczeń i ogródkami. Domy wyróżniają się blendowymi zdobieniami ścian i prostymi murowanymi attykami na krawędzi dachu.

Łącznie w 1912 r. firma posiadała 80 domów dla 2740 robotników i ok. 6500 członków ich rodzin. Hierarchia pracownicza znajdowała swoje odbicie w przydziale mieszkań – kadra techniczna otrzymywała 3-5 izbowe, majstrowie dwuizbowe, robotnicy jednoizbowe. Znakomitym uzupełnieniem przestrzeni mieszkalnej były szkoły, przedszkola, ambulatorium, szpital, dom kultury i tereny zielone.

dokończenie na str. 36

Domy rodzinne przy ul. Przędzalnianej

Nowa witryna internetowa ŁOIIB

Informujemy, że 11 stycznia br. pod adresem www.lod.piib.org.pl ruszyła nowa strona Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Nowa szata graficzna sprawia, że witryna jest bardziej przejrzysta i funkcjonalna.

Nasza witryna, opracowana przez informatyka ŁOIIB, korzysta z systemu zarządzania treścią Joomla!, rozprowadzanego na zasadach open source, napisanego w języku PHP, wykorzystującego bazę danych MySQL, który jest pochodną popularnego systemu Mambo. Joomla! jest najszybciej rozwijającym się projektem open source w kategorii systemów zarządzania treścią. Zmiany pojawiają się szybko, poważne błędy eliminowane są z systemu niemal na bieżąco.

Kanały RSS, buforowanie dla zwiększenia wydajności, tworzenie wersji przeznaczonej do wydruku, przeszukiwanie strony – to tylko przykłady licznych atutów tego systemu. Jego zastosowanie ułatwia redagowanie i kontrolę nad wyglądem oraz zawartością strony, co wpływa na zwiększenie jej funkcjonalności. Edycja treści jest o wiele łatwiejsza, a to sprawia, że szybciej pojawiają się nowe informacje. Nie bez znaczenia jest także znaczne przyspieszenie ładowania się strony.

Uaktualniono informacje w poszczególnych działach. Dodano nowe wzory dokumentów niezbędnych w postępowaniu kwalifikacyjnym, m.in. do ubiegania się o rejestrację książek praktyki zawodowej. Uaktualniono akty prawne dotyczące budownictwa oraz regulaminy związane z działalnością ŁOIIB.

Należy zauważyć, że zainteresowanie witryną z roku na rok wzrasta o około 10 000 odwiedzin. W 2004 r. zanotowaliśmy 10 168 odwiedzin, w 2005 r. 22 741, w 2006 r. 32 168, a w styczniu tego roku ich liczba doszła do 6000. W ostatnich miesiącach najczęściej szukali Państwo informacji teleadresowych ŁOIIB, sprawdzali numery indywidualne kont, przeglądali informacje dotyczące egzaminów i kursu na uprawnienia budowlane oraz studiów podyplomowych.

Szczególną popularnością cieszy się zakładka „Praca”, w której publikujemy nieodpłatnie aktualnie nadsyłane przez pracodawców oferty, zaś czynni członkowie ŁOIIB mogą zamieścić swoje ogłoszenia o poszukiwaniu pracy w dziale „Szukam pracy”, wysyłając wcześniej swój anons na adres Izby.

Na stronie głównej dostępna jest wyszukiwarka służąca do przeszukiwania zawar-

tości witryny, przy czym nie wyszukuje ona numerów kont i ważności zaświadczeń. Te można sprawdzić w zakładce Sprawy członkowskie/Lista członków, dostępnej także ze strony głównej (odnośnik znajduje się pod główną wyszukiwarką).

Dostępny jest również harmonogram aktualnych szkoleń i kursów oraz konferencji (a także archiwum konferencji, które się już odbyły). Dla osób zainteresowanych otrzymywaniem informacji o aktualnościach ze strony głównej, dostępny jest kanał w formacie RSS, który należy subskrybować wybranym czynnikiem kanałów informacyjnych.

W najbliższym czasie stworzona zostanie internetowa wersja „Kwartalnika Łódzkiego” – biuletynu informacyjnego ŁOIIB (w tej chwili można tylko pobrać ze strony wszystkie numery naszego czasopisma w postaci plików PDF).

Wszelkie uwagi i propozycje prosimy przysyłać na adres: lod@piib.org.pl z dopiskiem „strona internetowa”. Serdecznie zapraszamy do odwiedzin.

Emil Nowak

Z żałobnej karty

Non omnis moriar...

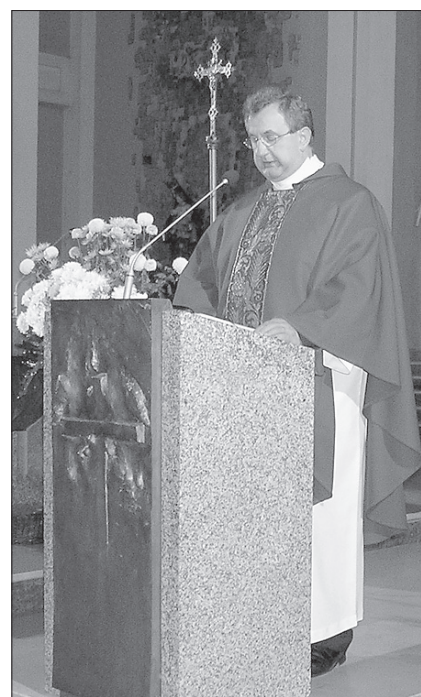
W ostatnim czasie odeszli od nas na zawsze niżej wymienieni członkowie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

Jan Redzisz

Mirosław Ciszek

Zatrzymajmy się zatem na chwilę i uczcijmy pamięć naszych zmarłych Kolegów.

Co roku w Dzień Zaduszny (**2 listopada**) odprawiana jest Msza święta w intencji zmarłych członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa **w kościele parafialnym pod wezwaniem świętej Teresy i świętego Jana Bosko przy ul. Kopcińskiego 1/3.**

SZKOLENIA

CZAS	MIEJSCE	PROBLEMATYKA
16 marca 2007 r. godz. 16.00-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Wpływ wyższych harmonicznych napięcia i prądu na pracę urządzeń i instalacji elektrycznych <i>prof. dr hab. inż. Zygmunt Kuśmierk (Politechnika Łódzka)</i>
23 marca 2007 r. godz. 16.00-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Przepisy przeciwpożarowe w projektowaniu i wykonawstwie budowlanym – cz. 4 obejmująca instalacje elektryczne i gazowe oraz kotłownie <i>mgr inż. poż. Tomasz Błażejowski (Komenda Miejska SP)</i>
28 marca 2007 r. godz. 9.00-15.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Różnorodne problemy związane z mikroklimatem i ze zdrowotnością budynków mieszkalnych <i>dr inż. Jerzy Karyś (Politechnika Wroclawska)</i>
6 kwietnia 2007 r. godz. 16.00-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Oświetlenie elektryczne – cz. IV; projektowanie i weryfikacja <i>dr inż. Wiesława Pabjańczyk (Instytut Elektroenergetyki PŁ i Komitet Oświetleniowy PKN)</i>
19 kwietnia 2007 r. godz. 16.00-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Chłodnictwo w klimatyzacji – cz.1. <i>dr inż. Wiesław Karpiński (Politechnika Łódzka)</i>
20 kwietnia 2007 r. godz. 16.00-19.00	Bełchatów Hotel “Energetyk” ul. Czaplinska 44	Ustawa Prawo budowlane – stan aktualny <i>mgr inż. arch. Mariola Berdysz (Warszawa)</i>
20 kwietnia 2007 r. godz. 16.00-19.00	Piotrków Trybunalski Dom Technika ul. Armii Krajowej 24a	Remonty obiektów hydrotechnicznych. <i>prof. dr hab. inż. Zbigniew Kledyński (Politechnika Warszawska)</i>
26 kwietnia 2007 r. godz. 16.00-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Ochrona przeciwprzepięciowa urządzeń AKPiA <i>prof. dr hab. inż. Andrzej Sowa (Politechnika Białostocka)</i>
27 kwietnia 2007 r. godz. 16.00-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Wybrane realizacje Pierre Luigi Nerviego w aspekcie rozwiązań konstrukcyjnych. <i>prof. dr hab. inż. Artem Czkwianianc (Politechnika Łódzka)</i>
27 kwietnia 2007 r. godz. 16.00-19.00	Skieriewice Hotel Polonia ul. Reymonta 18	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Część I <i>prof. dr hab. inż. Andrzej Sowa (Politechnika Białostocka)</i>
10 maja 2007 r. godz. 16.00-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Przyczyny i zapobieganie awariom oraz katastrofom konstrukcji drewnianych <i>prof. dr hab. inż. Zbigniew Mielczarek (Politechnika Szczecińska)</i>
17 maja 2007 r. godz. 16.00-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Ochrona przeciwprzepięciowa urządzeń AKPiA <i>prof. dr hab. inż. Andrzej Sowa (Politechnika Białostocka)</i>
18 maja 2007 r. godz. 16.00-19.00	Skieriewice Hotel Polonia ul. Reymonta 18	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Część II <i>prof. dr hab. inż. Andrzej Sowa (Politechnika Białostocka)</i>
25 maja 2007 r. godz. 16.00-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Chłodnictwo w klimatyzacji – cz. 2. <i>dr inż. Wiesław Karpiński (Politechnika Łódzka)</i>
25 czerwca 2007 r. godz. 16.00-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Problematyka zamówień publicznych w świetle ostatniej nowelizacji ustawy <i>prof. dr hab. Andrzej Borowicz (Uniwersytet Łódzki)</i>

Ze względów organizacyjnych prosimy uczestników szkoleń o wcześniejsze zgłoszenia, których należy dokonywać w biurze ŁOIIB lub telefonicznie: 042 632 97 39, względnie faksem: 042 630 56 39 lub e-mailem: lod@piib.org.pl. Jeżeli zachodzi konieczność dostarczenia materiałów szkoleniowych – preferujemy osoby, które dokonały wcześniejszego zgłoszenia uczestnictwa.

Dla członków ŁOIIB wszystkie szkolenia są bezpłatne.

Informacje o składkach

W celu odebrania pierwszego zaświadczenia należy stawić się osobiście (lub dać komuś swoje pisemne pełnomocnictwo) z dowodem osobistym i z dowodami wpłat:

- 150 zł (za 6 miesięcy) lub 300 zł (za 12 miesięcy) na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa (termin ważności zaświadczenia uzależniony jest od wysokości składki wpłacanej na konto ŁOIIB),
- 140 zł (za 12 miesięcy) – z czego 80 zł przeznaczone jest na ubezpieczenie OC a 60 zł na Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa (KIIB).

UWAGA! Osoby, które rozpoczynają ubezpieczenie przed 1 stycznia 2007 r. wpłacają 160 zł.

Każdy członek Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ma indywidualne numery kont: do wpłaty skład-

ki na ŁOIIB oraz do wpłaty składki na ubezpieczenie OC i KIIB.

Numery kont indywidualnych można sprawdzić na naszej stronie internetowej (www.lod.piib.org.pl) w zakładce „lista członków” oraz na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa (www.piib.org.pl).

Ważność zaświadczenia liczy się od pierwszego dnia miesiąca, w którym dana osoba została wpisana na listę członków Izby na mocy uchwały Rady ŁOIIB.

Gdy kończy się termin ważności zaświadczenia, należy na 15 dni przed jego upływem (w celu usprawnienia pracy biura prosimy jednak o dokonywanie wpłat **z wyprzedzeniem 30-dniowym**) wpłacić składkę na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa (odpowiednio 150 lub 300 zł) i 140 zł na konto Krajowej Rady PIIB (w przypadku gdy upłynęło 12 miesięcy od poprzedniej wpłaty).

UWAGA!

Członkowie naszej Izby, którzy otrzymali przypomnienie informujące, że nie opłacali składek członkowskich przez ponad 6 miesięcy, proszeni są o **niezwłoczne** uiszczenie zaległych opłat. W przeciwnym wypadku zostaną zawieszani w prawach członka Izby.

Osoby zawieszane w prawach członka ŁOIIB nie mogą liczyć na przywileje przysługujące członkom naszej Izby, np. nie otrzymują „Kwartalnika Łódzkiego” czy też „Kalendarza ŁOIIB”. Ponadto – zgodnie z obowiązującym od 25 maja 2005 r. Regulaminem PIIB w sprawie zasad i trybu zawieszania w prawach członka oraz skreślenia z listy członków – zawieszenie powoduje m.in. utratę czynnego i biernego prawa wyborczego, a w szczególności, wygaśnięcie mandatu delegata na okręgowe i krajowe zjazdy oraz mandatu do pełnienia wszelkich funkcji w organach Izby.

Po wpłynięciu ww. opłat biuro ŁOIIB wysyła członkowi listem poleconym zaświadczenie ważne odpowiednio 6 lub 12 miesięcy.

dokończenie ze str. 33

Bliskimi sąsiadami Scheiblerów, byli Grohmanowie, których przedsiębiorstwo rozwijało się stopniowo przy ulicach Fabrycznej, Targowej i Tylnej. Tu także, przy ul. Targowej 73-79, wzniesiono domy rodzinne. Pierwszy z nich powstał w 1872 r. (nr. 77), jest parterowy, murowany z cegły, nietynkowany. Ma wysokie drewniane poddasze mieszkalne przykryte dwuspadowym dachem. Wejście prowadziło od ulicy (dziś zamurowane) oraz od podwórza. Z korytarza wchodziło się do czterech mieszkań i na schody przy północnej ścianie. Elewacje są pięcioosiowe, w drewnianej strefie poddasza znajduje się pięć niskich okien, a w ścianach szczytowych po dwa.

W tej samej linii zbudowano w 1875 r. kolejne domy, jednopiętrowe, w których po 1923 r. nadbudowano drugie piętro i facjatkę na osi. Prostokątny plan budynków jest urozmaicony aneksami klatek schodowych. Po obu stronach korytarza są cztery duże pomieszczenia i jedno mniejsze szerokości korytarza, w części przeciwległej do scho-

dów. Okna są proste z połączonymi podokniami, na szczytach znajdowały się okulusy oświetlające i strych, a w podwórkach zabudowania gospodarcze i ogródki.

Z zakładem były także powiązane funkcjonalnie inne budynki pracownicze. Przy ul. Magazynowej znajduje się dom dla służby i koniusznych H. Grohmana (zbudowany w 1889 r., a powiększony przez Franciszka Chelmińskiego w 1903 r.). Jest to budynek jednopiętrowy, trójosiowy ze skrzydłami po bokach. We wnętrzu znajduje się 10 pomieszczeń dostępnych z klatki schodowej.

Przy ul. Tylnej 12 zbudowano w 1912 r. wg projektu Kazimierza Stebelskiego jednopiętrowy dom dla wyższych urzędników fabrycznych. Do korpusu głównego dobudowano prostopadłą oficynę-skrzydło. Oś budynku podkreślono wielobocznym ryzalitem z potrójnymi oknami od frontu i wąskimi na bokach. Dekoracyjne blendy pod oknami kontrastują z czerwonią cegiel. Ryzalit jest zakończony ozdobnym, trójkątnym szczytem. Wejście do budynku i na klatkę schodową znajduje się po lewej stronie budynku.

Ryszard Bonisławski

**Rada Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
uprzejmie zaprasza członków i sympatyków Izby**

na uroczyste poświęcenie sztandaru ŁOIIB

które nastąpi w niedzielę 18 marca 2007 r. podczas Mszy Świętej odprawianej o godz. 18.00 w kościele pod wezwaniem św. Teresy od Dzieciątka Jezus i św. Jana Bosko (w Łodzi przy Rondzie Solidarności).